

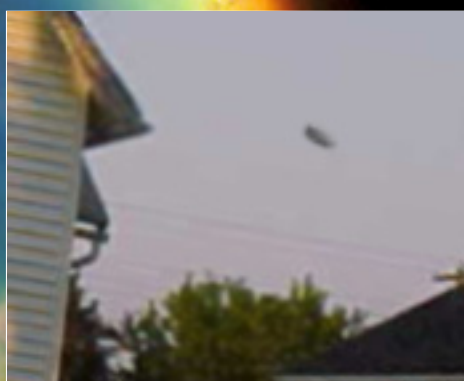
UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 4-2001 20.ÅRGANG

Etterretning og UFO

Flygende objekt over Kristiansand

UFO-bølgen over Washington i 1952

ABONNEMENTSPRIS KR. 200,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 60,-

ISSN 977080017500

TIDSSKRIFTET UFO NR. 4 2001 - 20. ÅRGANG

Logoen til venstre viser et bilde tatt av Hessdalenfenomenet i 1984

Utgitt av UFO-Norge - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-Norge, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Ole Jonny Brønne
Bygdøy allé 117 B
0273 Oslo
Tlf. 22 54 99 49
E-post: ole@ufo.no

Redaktør Internett

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

Medredaktør:

Mentz D. Kaarbo
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Illustrasjoner

Carsten Bjørndal
Dramsveien 97
9010 Tromsø
Tlf. 951 63 337

Innlevering av stoff: Se redaksjon

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnementet for 2002 koster kr. 200,-
Medlemskap inkl. abo. for 2002, kr. 350,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Unique Trykk &
Design
Bromsv. 5
3183 Horten

Abonnementsadresse

UFO-Norge
Nordlysveien 4C
3113 Tønsberg

Ombrekking

Harald Warholm
Tlf. 990 17 916
E-post: hawarholm@c2i.net

Copyright UFO-Norge 2002

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff, kun etter skriftlig avtale med UFO-Norge. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og forskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-Norge eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Organisasjonsoversikt for UFO-Norge

Daglig ledelse (Komitéen)

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole Morten Vestby

UFO-Norges Internett-sider

<http://www.ufo.no>

Informasjons- og kontaktadresse

UFO-Norge
v/Ole Jonny Brønne
Bygdøy allé 117 B
0273 Oslo
Tlf. 22 54 99 49
E-post: ole@ufo.no

Utsendelse av info/abonnement

UFO-Norge
v/Ole Jonny Brønne
Bygdøy allé 117 B
0273 Oslo
Tlf. 22 54 99 49
E-post: ole@ufo.no

Avdelinger og ledere:

Rapportsentral og avd. UFO-Norge Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-Norge Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-Norge Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

UFO-Norge Vest

Pål Reimund Skjold
Postboks 550 Madla
4090 Hafrsfjord
Tlf. 51 55 08 08
E-post: pr.skjold@ufo.no

UFO-Norge Sør representant

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78

Project Hessdalen

v/Erling Strand
Bukholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00 Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-Norge

UFO Sarpsborg v/Ole M. Vestbye

Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi
Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Hamar

v/Kjell Michelsen
2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Postboks 571
4003 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland

UFO Polarsirkelen 66°33'N

v/Rolf Reiersen
Postboks 200
8151 Ørnes
Tlf. 75 75 11 87
Mob. 950 78 250
E-post: polarsirkelen@ufo.no

Fra redaksjonen...

Et nytt nummer har det blitt, og forhåpentligvis mye variert og interessant å lese om.

Vi savner fortsatt artikler fra folket – det er lov å prøve seg på en artikkel eller to. Om ønskelig kan redaksjonen bearbeide språk, utforming, etc etter ønske.

Det er mye på gang i UFO-Norge. Flere prosjekter er startet, og disse vil alle ta flere år å fullføre (dersom vi ikke får flere kroppar som kan dra lasset). Mer om disse i neste nummer.

Deadline for neste nummer er 1. juni, og bladet vil sendes ut til abonnenter/medlemmer 2-3 uker senere.

ERRATA

I forrige UFO (nr.2/3 2001) snek det seg dessverre inn enkelte småfeil i noen av artiklene:

1. I artikkelen «Resultater fra Hessdalen» på side 31 skal navnet på den italienske radioastronomen være Massimo Teodorani (med N) og ikke Teodorahi. Navnet er korrekt skrevet i artikkelen om Hessdalen, ss. 26-28.
2. I Presseklipp på side 34, i et utklipp fra *Meløyavisen* lød teksten som følger: "En ny UFO-forening i Nord-Norge (Meløy) er nettopp startet opp og får omtale. Initiativtakerne Rolf Reiersen - i tillegg også ny redaktør av dette tidsskrift - og Mary Overrein representerer gruppen." Som leserne sikkert har fått med seg, så trakk Rolf Reiersen seg fra vervet i fjor sommer, og Ole Jonny Brønne og Mentz Kaarbø tok over.
3. I Presseklipp på side 35 brakte vi et oppslag fra *Oppland Arbeiderblad*, med betegnelsen *dato ukjent*. Klippet var likevel satt inn under mars måned. Dette medførte ikke riktighet. Liv Jane Hofoss ringte til redaksjonen og presiserte at møtet ble avholdt i januar måned i hennes regi.

Innhold

- 4 **Rapportnytt**
UFO-rapporter fra det ganske land.
- 9 **Også nobelpristakere kan ha UFO-opplevelser**
Bok og film om matematikeren og økonomen John Nash; om hans «beautiful mind».
- 10 **Kulelynets gåte løst?**
Forskere fra New Zealand mener å funnet løsningen på gåten om kulelynnet.
- 10 **X-Files legges ned**
Etter flere år med synkende seertall er det intet mysterium at X-Files ligger for døden.
- 11 **Nyt Månen mens du kan**
Månens avstand til Jorden øker hvert år.
- 12 **Bokanmeldelser**
Bare én bok denne gang; om UFO-fenomenet.
- 13 **Virkninger av nærkontakt**
Årsakene til hemmeligholdet om Roswellsaken var psykologiske, religiøse og politiske, sier brigadegeneral Thomas duBose.
- 14 **UFO uver Tucson 1947**
Da William A. Rhodes hørte de buldrende lydene fra himmelen trodde han først at det kom fra et jettfly.
- 16 **UFO - I luften eller hodet?**
I 1956 var det ingen som tvilte på hvor UFOene kom fra, og ville det ikke vært hyggelig om det var så enkelt!
- 18 **UFO-vin**
Vinprodusenten Randall Grahms rødvin «Le Cigar Volant» har en UFO på etiketten.
- 19 **Hvem kom først - mennesket eller UFO-fenomenet?**
Del 2 av Matthew Hurleys søken i tidens historiearkiv.
- 23 **UFO-mysteriet - Om å skille klinten fra hveten**
Et annerledes paradigmeskifte venter oss i det nye årtusenet. Forandringen vil føre til at mennesket tas ned fra pidestallen som skapningens herre.
- 26 **Tallerkener full av hemmeligheter**
Det er 50 år siden UFO-bølgen over Washington DC i juli 1952. Første av to deler.
- 31 **Etterretning og UFO**
Flere av de amerikanske etterretningsorganisasjonene har frigitt en god del tidligere gradert materiale om UFO og relaterte emner.
- 32 **Hvorfor falt Steven Greers høring på stengrunn?**
Brevet til Jim Hickman fra Senator James Inhofe representerer en ignorant avvisning av Greer-høringen fra amerikanske kongressmenn eller deres rådgivere.
- 34 **UFO-bølgen i Belgia - Ti år etter**
Det er nå ti år siden den mye omtalte UFO-bølgen i Belgia begynte å tone ut.
- 35 **Presseklipp**
Klipp fra aviser og tidsskrift, radio og TV.

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Også denne gang har antall innkomne rapporter vært ganske labert. Året 2001, med unntak av januar, må i det hele tatt betegnes som lite innspirerende med hensyn til hva folk har sett på himmelen. Vi får håpe aktiviteten tar seg opp igjen ganske snart.

Observasjonskategorier:

NL – Nocturnal Lights – fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD – Daylight Disc – fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

CE-1 – Nærkontakt av 1. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 – Nærkontakt av 2. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

CE-3 – Nærkontakt av 3. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette.

CE-4 – Nærkontakt av 4. grad – samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)

Tromsdalen

Dato: 30. oktober 1943

Tidspunkt: Kveld

Varighet: Ca. 30 minutter

Farge: Som regnbuen

Lyd: Ingen

Type: NL

Olaf Østli (93) sendte oss om en merkelig opplevelse han hadde i Tromsdalen i Troms en gang under 2. Verdenskrig. Hendelsen kom Rapportsentralen i hende høsten 2001, og selv om historien er mange år gammel er den så spesiell at vi tar med denne i Rapportnytt.

Olaf Østli bodde i Tromsdalen fra høsten 1943 til høsten 1944. Hjemme hos familien der han befant seg ble en 6-år gammel gutt syk. (Østli husker godt datoen, 30. oktober 1943). Utpå ettermiddag kom en lege fra Tromsø, og han skrev ut en resept på medisiner som gutten måtte ha samme kveld. Østli, som var gjest i huset, tilbød seg å hente medisinerne fra apoteket i Tromsø. Men det fantes ikke så godt som en sykkel hos familien, og Østli spurte om han kunne få sitte på med legen. Men legen hadde flere pasienter å besøke, og var ikke tilbake i Tromsø før sent på kvelden. Han presiserte enda en gang at

gutten måtte ha medisinerne straks!

Da var det bare en ting å gjøre; å gå til Tromsø.

Fra familiens hjem til fergekaia i Tromsdalen var det 14 kilometer. Været var bra, stjerneklart uten Måne, og temperaturen var ca. 3 kuldegrader. Det var lett å gå, og Østli var i god form både fysisk og psykisk.

Det fantes ingen biler eller annen trafikk på veien. Spaserturen gikk greit, og han kom om sider til fergekaia. Fergeturen over sundet mellom Tromsdalen og Tromsø tok bare noen minutter. Vel fremme i Tromsø hentet han medisinerne på apoteket og tok fergen tilbake.

Klokken kunne ha vært et sted mellom 19.00 og 20.00 da han la i vei på de 14 kilometerne tilbake til familien.

Etter at Østli hadde gått bortimot 4 kilometer skjedde noe merkelig. Foran ham på veien stod det plutselig en «lysende vegg». Veggens var ca. 2 meter høy, strakte seg utover på begge sider av veibanen, og lyste i alle regnbuens farger. Området over «veggen» hadde en grågrønn farge.

Østli bråstoppet, og spekulerte på hva han skulle gjøre. Men han hadde jo medisinerne til gutten i lommen, og de måtte frem denne dagen. Han begynte å gå igjen, og det merkelige var at lysveggen satte seg i bevegelse.

Den forflyttet seg foran ham med samme hastighet som Østli gikk med. Avstanden til lysveggen var ca. 6 meter. Han kom aldri nærmere.

På høyre side av veien lå flere små hus. Alle husene var opplyst av lyset fra den merkelige lysveggen, ja det var så lyst som på en solskinnsdag. Østli kunne faktisk se blendingsgardinene i vinduene på husene.

Lysveggen fulgte ham i ca. 2 kilometer bortover veien. Så hørtes et svakt klask, som om noen slo håndflatene sammen, og lysveggen sluknet. Det ble mørkt som i en sekk. Østli måtte ta en liten pause, for å få natssynet tilbake før han fortsatte hjem til familien han bodde hos.

Han fortalte folkene i huset, mor, to sønner, og en datter (alle voksne personer) hva han hadde opplevd på vei hjem. Husmoren så på Østli og ristet sakte på hodet, en av sønnene slo ut i en gapskratt mens den andre sønnen og datteren bare stirret og sa ikke et ord.

Om ingen trodde det Østli hadde opplevd, så ble da heldigvis den syke gutten frisk.

Spørsmålene Olaf Østli stiller seg den dag i dag er:

Hva var det han så og opplevde denne oktobernatten i 1943?

Hvorfor skulle akkurat han oppleve denne fantastiske hendelsen?

Østli er også interessert i å få vite om andre har opplevd noe lignende.

Så er det noen der ute som har forklaring på hva dette lysfenomenet kan ha vært, eller har hatt lignende opplevelser, hører vi gjerne fra dere.

Orkdalen, Sør-Trøndelag

Dato: September/oktober 1973

Tidspunkt: Mellom kl. 13.15-13.30

Varighet: 3-4 minutter

Farge: Mørk metallisk

Lyd: Ingen

Type: DD

Bjørn Skagen har sendt oss en observasjon han hadde i 1973. Han var den gang en ung gutt som under observasjonen befant seg i en buss på Fannrem rutebilstasjon i Orkdalen (Sør-Trøndelag).

Dette hendte en tidlig ettermiddag, med klart vær og høstlig lys og temperatur. Mot

UFO-NORGE

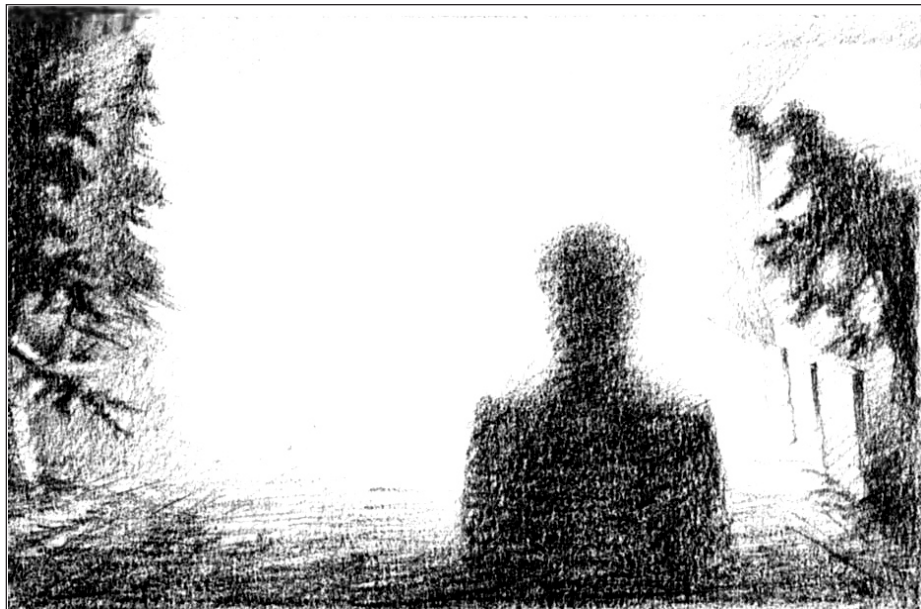
RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport

1. januar - 1. mars 2002

- 1. Tromsdalen
- 2. Orkdalen
- 3. Stavanger, Kvinesdal
- 4. Ytre Vågsbygd, Kristiansand
- 5. Sauherad, Telemark
- 6. Flekkefjord
- 7. Tinn i Telemark
- 8. Tønsberg

Tromsdalen, 30. oktober 1943.

III. Rune Enger

sørvest kunne folk i bussen se en «bussliggende farkost» omtrent 300 meter over bakken, og på ca. 500 meters avstand. Farkosten var større enn en stor buss, og mindre enn et middels rutefly. Vitnene kunne tydelig se noe som lignet kvadratiske vinduer med avrundede hjørner på rekke langs skroget. Fartøyet gled frem og tilbake 3-4 ganger sin egen lengde. Dette kunne tydelig sees i forhold til kirkespiret i bygda. Bevegelsen fremover (mot høyre for vitnene) gikk litt mere i rykk enn tilbakebevegelsen som var sakte glidende. Endringen i høyde og avstand var små, henholdsvis 10-15 meter og maksimalt 50 meter. Det hørtes ingen lyd, og det var ingen lysflekter i bruk utenpå fartøyet. Fra innsiden kunne det skimtes et svakt, men godt synlig

grå/hvitt lys. Hele farkosten hadde en metallisk gråfarge.

Observasjonen har selvsagt gjort inntrykk på Bjørn Skagen som har tenkt mye på dette senere.

Stavanger - Kvinesdal

Dato: 1990, 1992, 1997, 1998, 1999

Tidspunkt: -

Varighet: -

Farge: -

Lyd: -

Type: NL

Frøde Leirvik fra Stavanger har opp gjennom de siste årene hatt flere observasjoner av UFO. Vi gjengir her noe av det han har vært vitne til:

Orkdalen, september/oktober 1973.

III. Rune Enger

En høstkveld i oktober 1990 oppdaget jeg en lyskule i øst, som beveget seg mot vest ute i Nordsjøen. Jeg lente meg ut av loftsvinduet for å høre om det var noen lyd fra fenomenet, noe det ikke var. Jeg hentet kikkerten og ser at lysfenomenet er sigarformet. Fenomenet senker farten før den i en hurtig manøver ble satt på høykant, og senkes ned mot bakken og forsvinner ut av synet.

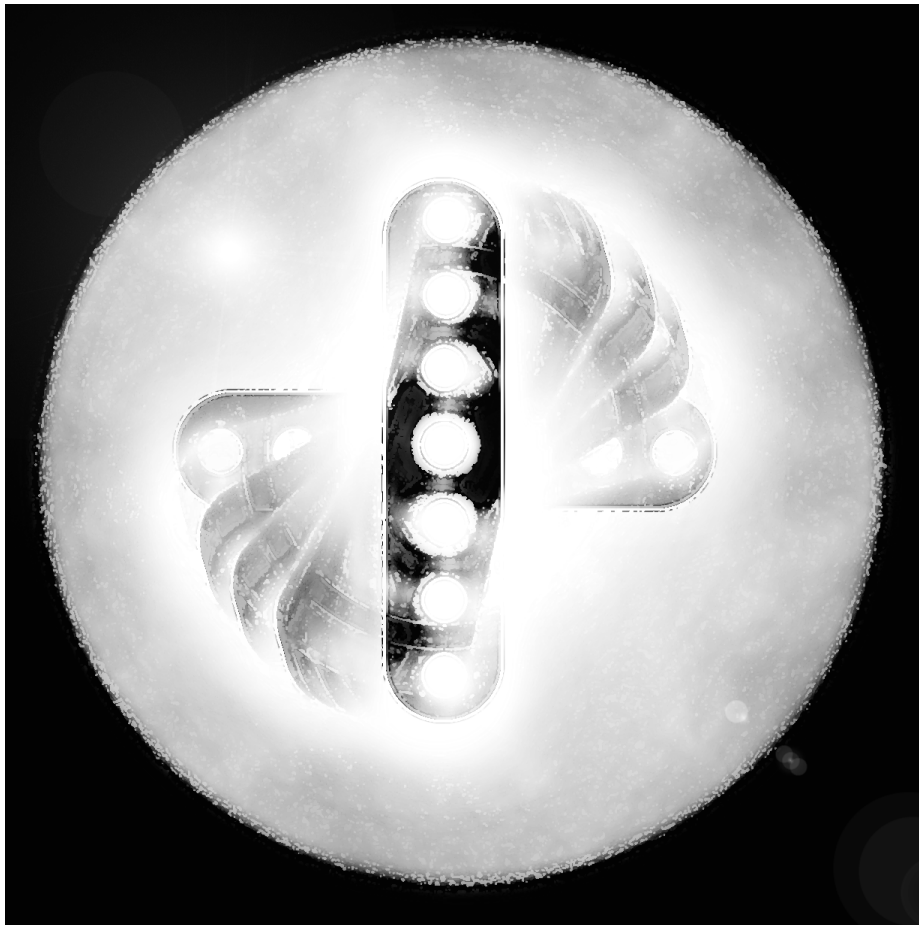
En gang i oktober 1992, like etter solnedgang, merket jeg plutselig et blåaktig lys på himmelen. Det minnet i farten om nordlys. Jeg tok frem kikkerten, og i vestlig retning, litt sør for Stavanger lufthavn, fikk jeg se et avlangt objekt. Jeg kunne skimte en mørk blå farge i midten mens hver side lyste hvitt. Inn i kikkerten synsfeltet kom også et fly som tok av fra Stavanger Lufthavn. Det passerte foran den blå gjenstanden, og i halvmørket så jeg tydelig et hvitt blinklys på flyet som var betydelig mindre enn gjenstanden bak. Bet blå objektet gjorde en bevegelse mot sør, men jeg husker ikke hvordan det forsvant. Hendelsen varet i 4-5 minutter.

Litt senere samme høst, muligens i november, oppdaget jeg et nytt lys på himmelen. Klokken kunne ha vært omtrent 20.00, og jeg hentet kikkerten for å se nærmere på lyset. Jeg gikk på utsiden av huset og i kikkerten så jeg et langt smalt objekt med lysenheter langs hele siden. Ellers var objektet mørklagt. Fargen på lysenhetene var forskjellig. Det kom ingen lyd fra objektet som beveget seg i bueform opp og ned. Denne manøveren ble gjentatt tre ganger. Så kom et nytt objekt til synet som er identisk med den første. Begge forsvant i sørøstlig retning.

I november eller desember 1997, omtrent kl. 12.00, så jeg gjennom kikkerten i østlig retning en gjenstand som reflekterte et oransje lys. Været var klart med blå himmel og solskinn. Gjenstanden beveget seg raskt mot bakken, og etter som avstanden var så stor stusset jeg over denne bevegelsen. En svart smal røykstripe bak den kom til syne. Størrelsen på gjenstanden kunne ha vært 2-3 ganger større enn planeten Venus.

En kveld i mars 1998 kjørte jeg og mine foreldre på Hadlandsheia ved Kvinesdal i Vest-Agder. Klokken var ca. 20.00, og på et utsiktspunkt oppdager min mor et rød-oransje lys. Min far stanset bilen, og vi kunne se at lyset pulserte. Vi hørte ingen lyd. Jeg mener lyset stod i ro før den gjorde en synlig bevegelse som var litt brå og ujevn. Deretter gikk det med jevn hastighet lengre vekk fra oss, for til slutt å forsvinne. Størrelsen var omtrent én centimeter på strak arm. Vi betraktet fenomenet i flere minutter. Været var kaldt og klart.

I februar 1999 oppdaget jeg et rødt lys over Dalsnuten, et fjell som ligger ca. 6 kilo-

Stavanger, oktober 1990.

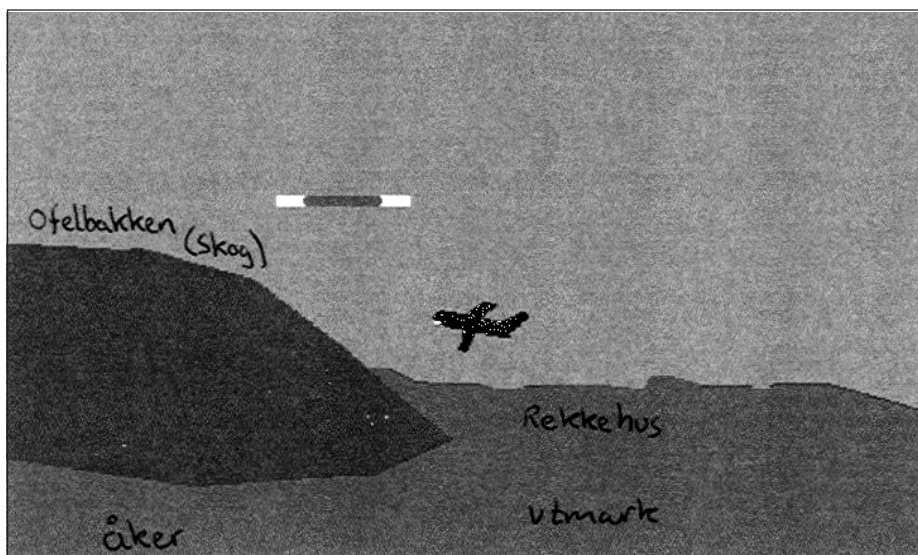
Ill. Rune Enger

meter fra hust vårt. Gjennom kikkert så jeg at lyset beveget seg frem og tilbake, og opp og ned slik at det noen ganger ble bort bak fjellet. Klokken var et sted mellom åtte og ni om kvelden. Min far og jeg kjørte bort til en parkeringsplass som ligger omtrent en kilometer fra fjelltoppen, men vi kunne ikke se noe uvanlig. Med en linjal på strak arm var lysets diameter mellom 2 og 3 millimeter.

Den første dagen i påskeferien samme år fikk jeg se en intens lyskule som lyste opp soveværelset slik at jeg kunne se min

skyggen min. Klokka var ca. 02.00. Jeg skyndte meg bort til vinduet, og med det samme jeg grep kikkerten sluknet lyset. Gjennom kikkerten kunne jeg se tre gule lyspunkter som lå litt fra hverandre. Kort tid etter dukket det opp et identisk lys lengre vest. Dette virket litt mindre enn det første, muligens fordi var det lengre borte.

I begynnelsen av desember 1999 fikk jeg i vest se et lys som lignet en stjerne, bare betydelig større. Det beveget seg fra sør mot nord. Plutselig stanset lyset helt opp. Jeg grep kikkerten og

Stavanger, oktober 1992. Fenomenet tegnet av observatøren.

Stavanger, påsken 1999.

Ill. Rune Enger

gikk ut. I kikkerten blir lyset mer og mer intens, og i flere perioder forsvinner det helt for på ny å være der. Episoden foregikk i ca. 10 minutter. Det var først stjerneklart, men mot slutten av observasjonen ble det delvis overskyet slik at lyset ikke kunne sees mer. «Stjernen» var betraktelig større enn Venus.

Ytre Vågsbygd, Kristiansand

Dato: 18. juni 2001

Tidspunkt: Ca. 21.00 NST

Varighet: Ca. 10 sekunder

Farge: Grå

Lyd: Brummende

Type: DD (med foto)

Et par fra Kristiansand har fotografert et gråaktig flygende objekt som de ønsker å fortelle om. Observasjonen er fra juni, og vi lar dem selv fortelle hva som hendte:

”Dessverre har vi ikke noe negativ av bildet... da det ble tatt med et digitalt kamera - og bildet jeg sendte dere var så bra jeg kunne få det med vårt kamera. Da blir det vel muligens litt vanskelig for dere å undersøke bildet, men håper ikke jeg mister troverdighet av den grunn.

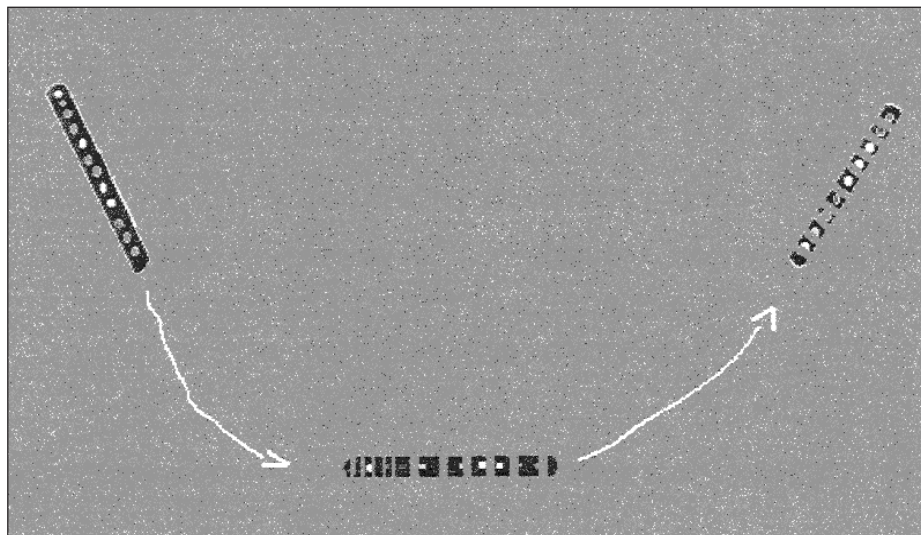
Jeg ønsker fortsatt å forbli anonym, da jeg og min kone ser det som beste løsning for oss. Vi har begge opplevd at folk har ledd av oss og ikke trodd oss.

Hendelsesforløpet er som følger:

Ytre Vågsbygd, Kristiansand,

18.06.01

Stavanger, november 1992. Fenomenet tegnet av observatøren.

Dato: 18.06.01 kl. litt over 21.00.

Sted: Ytre Vågsbygd i Kristiansand.

Vi (ektepar i 40-åra) var ute å gikk tur. Mot slutten av turen, kun 500 meter fra huset vårt ble vi oppmerksomme på en svak brummende lyd over oss. Objektet var grått, avlangt og delvis rundt. Det stod stille i ca. 7 sekunder før det flyttet seg fort frem og tilbake horisontalt. Etter ca. 10 sekunder med denne typen bevegelser forsvant det meget fort vekk fra oss. Det er litt vanskelig å si, men vi anslår størrelsen (bredden) til å være ca. 20 meter. Avstand fra oss til selve objektet vet vi ikke... muligens 150 meter (?). Vi så fenomenet i retning nord-øst og den forsvant i samme retning

Telemark

Dato: 27. oktober 2001

Tidspunkt: Ca. 17.00 NST

Varighet: Ca. 30 sekunder

Farge: Gulhvit

Lyd: Lydløst

Type: NL

En dame fra Telemark rapporterte til oss om et merkelig lysfenomen hun så lørdag 27. oktober. Hun ristet noen filleryer ut av vinduet da hun fikk øye på et ovalt lys som beveget seg mot henne (nordvest over) i sakte fart. Det minnet om et fly høyt oppe på himmelen. Lyset skiftet plutselig brått kurs til en loddrett bane ned mot en åskam (Holteheia mellom Sauherad og Nome). Vitnet trodde det ovale lyset skulle lande oppe på åskammen, fordi trærne og terrenget rundt ble opplyst. Om lyset ble slukket, eller forsvant bak åskammen er usikkert. Det ble i alle fall borte.

Senere på kvelden, rundt kl. 22.00 så foreldrene hennes et lysende objekt omtrent på samme sted. Fasongen var for dem rundere og lyset virket gul-oransje. Størrelsen

var trolig den samme, litt mindre enn Månen. Lyst var borte da vitnene kom ut for å se det gjennom kikkert.

Den ene observatøren til denne siste observasjonen mente at det kanskje kunne dreie seg om en lysrakett fra Forsvaret. I en henvendelse Rappportsentralen gjorde til Luftforsvarets stasjon på Mågerø fikk vi avkreftet at dette var tilfelle. Det hadde ikke vært øvelse i det aktuelle området.

Dermed har vi foreløpig ikke svar på hva det kan ha vært observatørene så denne kvelden.

Flekkefjord

Dato: 12. november 2001

Tidspunkt: Ca. 18.25 NNT

Varighet: Ca. 4-5 sekunder

Farge: Gulhvit

Lyd: Lydløst

Type: NL

Vi har fått en observasjon fra Lars Andreas Glendrange fra Flekkefjord. Mandag den 12. november gikk han tur med hunden opp til en telekommunikasjonsmast i Flekkefjord. Denne kvelden var det stjerneklart, vindstille og omtrent 0°. Nesten oppe ved masten merket Lars Andreas at det ble litt lysere rundt seg, og kikket opp på himmelen. Han fikk øye på et kraftig lys, omtrent som Nordstjernen. Han stusset over det kraftige lyset, men kunne ikke forstå at Nordstjernen var der. Etter 4 - 5 sekunder dimmet lyset ned, ble svakere, og til slutt var det bare en liten prikk som beveget seg hurtig mot sør og forsvant. Lars Andreas Glendrange hørte ingen motordur eller noe blinkende lys på eller ved lysfenomenet.

Øverli hyttegrend, Tinn i Telemark

Dato: 16. november 2001

Tidspunkt: 21.15 NNT

Varighet: 15 minutter

Farge: Blåhvit

Lyd: Ingen

Type: NL

To observatører som vil være anonyme, har skrevet til oss om en observasjon de hadde fredag kvelden den 16. november. De befant seg i Øverli hyttegrend øst for Sandvann i Hovin som ligger i Tinn Kommune i Telemark. De stod ute på verandaen da de fikk se to regelmessig blinkende, svært sterke blåhvite lys i sørvest. I forhold til et furutre utenfor terrassen beveget lysene seg likt i forhold til hverandre og sakte mot nord-nordvest.

Deretter begynte det ene å blinke svakere, med et gulaktig lys samtidig som det dreide nordøst. Retningen ble korrigert igjen, og det meget sterke lyset ble på nytt synlig. Hastigheten økte.

Det svake gule lyset kom på to ganger på denne ferden, hver gang med to-tre blink. Det sterke lyset så nå ut til å kaste en lyssoyle mot bakken. Lyssoylen kunne sees gå grunn av dis som lå over observasjonsområdet.

Størrelsen på de sterkeste lysene var to til tre ganger større enn de største stjernene, men med mye sterkere lys.

Det andre lyset fortsatte inn i disen over Rjukan, og var der fremdeles da vitnene gikk inn.

Rappportsentralen kontaktet også denne gangen Luftforsvarets stasjon på Mågerø. De kunne fortelle at det denne kvelden var flyøvelse i observasjonsområdet. Det var derfor svært stor sannsynlighet for at vitnene hadde sett to jagerfly av typen F-16. Disse flyene har et blinkende hvitt lys på halerøret som kan sees svært langt. Har de i tillegg landingslysene på vil dette lyse kunne sees utrolig godt på en klar mørk kveld som det var denne kvelden.

Temperaturen var omtrent 4° C, og det var vindstille.

Tønsberg

Dato: 18. november 2001

Tidspunkt: 20.00 NNT

Varighet: 2 t. 45 minutter

Farge: Blå, hvit, gul, oransje og rød

Lyd: Ingen

Type: NL

Frode Gran Eriksen har sendt oss følgende rapport:

Søndag 18. november ventet jeg, som mange andre, å få se stjerneregnet i forbindelse med meteorsvermen Leonidene. Jeg bor i Hoksnes i utkanten av Tønsberg, med

Også nobelpristakere kan ha «UFO-opplevelser»

Vi har sakset denne historien fra et (pålitelig) nettsted i USA. Det viser at selv begavede og høyt meritterte akademikere kan ha sine spesielle opplevelser og falle utenfor samfunnet:

Da føderale myndigheter i USA i 1994 utarbeidet "den største auksjonen noen sinne" - fordelingen av radiofrekvenser og nye trådløse tjenester til byer over hele landet verdt milliarder av dollar - benyttet man seg av spillteoretiske modeller utviklet av John Nash til denne vanskelige oppgaven.

John Nash utviklet disse metodene som briljant matematiker ved Princeton i en alder av 21 år. 10 år senere derimot var han bare en skygge av seg selv, og led under paranoid schizofreni, mens han leste kryptiske budskap fra marsboere i The New York Times.

Da han senere ble spurt "Hvordan kunne du som matematiker, en person dedikert til fornuft og logiske bevis... tro at utenomjordiske sendte budskap til deg? Hvordan kunne du få deg til å tro at du var rekruttert av vesener fra det ytre rom for å redde verden...?"

"Fordi," sa Nash - "ideene jeg hadde om overnaturlige vesener kom til meg på samme måte som mine matematiske ideer. Så jeg tok dem alvorlig."

I mer enn 30 år var Nash utsatt for psykotiske episoder, men ved hjelp av sin familie og sine venner ble hans "Beautiful Mind" mirakuløst vekket til live igjen. Og i 1994 ble han tildelt Nobelprisen i økonomi.

Denne oppsiktsvekkende beretningen

om menneskesinnets utholdenhet og sårbarhet er presentert av Sylvia Nasar i sin bok: *A beautiful Mind: A Biography of John Forbes Nash, Jr.* (Simon & Shuster, juni 1998).

Det kan legges til at en snau måned før bladet gikk i trykken, hadde filmen *A beautiful Mind* premiere i flere byer i Norge. Den tar for seg livshistoren til samme person, basert delvis på boken av Sylvia Nasar. Regissør er Ron Howard; Nash spilles av Russel Crowe (*Gladiatoren*) og hans kone spilles av Jennifer Connelly.

Kilde:

Tufts University Neurology (USA) - http://tuftsneurology.org/training/references/books/a_beautiful_mind.html/ (OJB)
www.abeautifulmind.com/
<http://www.abeautifulmind.com/>

Oversettelse/bearbeidelse:

Mentz Kaarbø

god utsikt mot nord og øst. Jeg la merke til et svakt lysende punkt nær horisonten i øst, og jeg trodde først det var en stjerne. Nå har jeg hatt astronomi som hobby, og jeg oppdaget snart at det var noe helt annet enn en stjerne. Den beveget seg fra øst til nord i langsamt tempo med jevn bevegelse. Nå har jeg en astronomisk stjernekikkert, av typen Celestron 8 tommer. Med 45 ganger forstørrelse og stor lysstyrke så jeg at gjenstanden besto av et oransje lys etterfulgt av noe som glimtet sterkt i hvitt og rødt. Denne gjenstanden beveget seg frem og tilbake i ca. halvannen time i samme bane hele veien. Så dukket det opp en

til, i mer nordlig retning. Den besto av to lys med et rødt og hvitt i midten, som stadig blinket. Etter hvert dukket det opp syv gjenstander på en gang, og alle hadde et oransje lys med rødt og hvitt i midten. Jeg gikk deretter opp til 65 gangers forstørrelse. Noen sto stille en stund før de begynte å bevege seg. En beveget seg ganske nær i vestlig retning. Noe senere kom det en gjenstand rett over huset - men med to blå lys. Det kom en lyd fra den, men det var ikke en jetmotor. Jeg vil anta at den var 500 meter over oss, og jeg kunne skimte et skrog. Min mor som også var tilstede, mente at den var firkantet med avrundede hjørner,

og uten vinger. Den hadde opprinnelig to blåaktige lys som forandret farge til oransje. (I etterkant er vi nokså sikre på et dette sistnevnte må ha vært et flyskrog.)

I alt må det ha vært minst 10 gjenstander på himmelen, og det siste jeg så var to stykker i nordøstlig retning. Det hele varte nok i et par timer eller mer. Jeg har ikke noen forklaring på fenomenene, og synes at jeg burde rapportere det fordi det var en usedvanlig merkelig og interessant hendelse. Jeg kan også legge til at jeg i kikkerten så to stjerneskudd, men de var langt unna. □

Kulelynets gåte løst?

Forskere fra New Zealand mener å funnet løsningen på gåten om kulelynnet. Det omstridte naturfenomenet skyldes brennende silisiumspartikler, hevder forskerne.

Glødende ildkuler som tilsynelatende svever fritt over bakken har opptatt mennesker i flere århundrer. Fenomenet, som oppstår under tordenvær, er omtalt helt tilbake i middelalderen.

Kulene varierer i størrelse, fra små kuler på størrelse med tennisballer til store kuler som kan være opp til en meter i diameter. Lynene er observert som hvite, gule, oransje og blå lys, som i enkelte tilfeller har passert gjennom vinduer og vegger, endog gjennom fly, ifølge vitneutsagn.

Kulelyn har også tatt liv i Norge. I 1897 tok en slik ildkule fem liv i Ørdsalen i Bjerkreim kommune.

Mystisk fenomen

Forskere har lenge forsøkt å forklare opprinnelsen til kulelyn gjennom forskjellige

teorier, men det har ikke latt seg gjøre å gjenskape fenomenet i laboratorieforsøk.

Nå mener imidlertid to forskere fra New Zealand at de har funnet ut hvordan kulelynnet oppstår. I en ny teori av forskerne John Abrahamson og James Dinniss ved University of Canterbury hevdes det at fenomenet kulelyn ikke er annet enn brennende partikler av silisium.

Svever med luftstrømmen

Når ordinære lyn slår ned i jordsmonnet, kan små partikler i bakken konverteres til små silisiumspartikler. Partiklene reagerer i sin tur med karbon og oksygen, ifølge forskerne.

Partiklene lenker seg i små kjeder, som svever fritt med luftstrømmene. Partiklene brenner relativt sent, og avgir lys mens pro-

sessen pågår, forteller Abrahamson til BBC.

Siden partiklene brenner sent, er ikke kulelynnet synlig før i slutten av sin levetid. Dette forklarer hvorfor ildkulen kan oppstå ut av tilsynelatende tynn luft etter et lynnedslag.

Heller ikke disse forskerne har greid å gjenskape fenomenet, men de hevder teorien kan forklare hvordan kulelyn tilsynelatende passerer dører, vegger og vinduer.

- Der fleste eldre hus har sprekker i karmen og nær dører. Fragmentene er svært fleksible og følger luftstrømmene. Dersom det trekkes gjennom sprekke, følger partiklene etter, forteller Abrahamson.

Kilde:

Nettmagasinet/Origo, 06.02.00 / MDK

X-Files legges ned

Etter flere år med synkende seertall er det intet mysterium at X-Files ligger for døden.

Siste episode spilles inn i slutten av mai, bekreftet seriens skaper Chris Carter torsdag. Serien som gjorde superstjerner av David Duchovny og Gillian Anderson, ble en kjempehit etter lanseringen i september 1993. Da den kom til Norge høsten 1994, fulgte en stor fanskare med på TV 2 hver torsdagskveld. Serien vises fortsatt på samme kanal om torsdagene, men med senere sendetid.

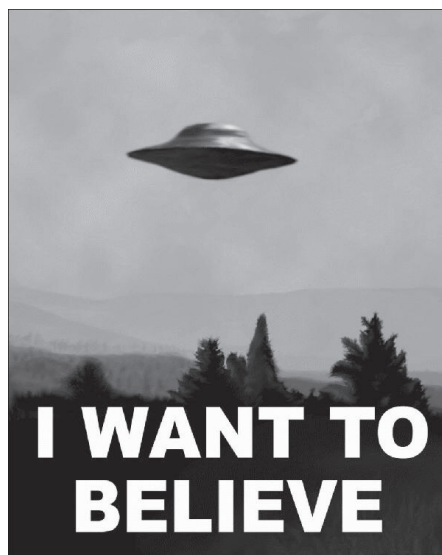
Mulder trakk seg

Etter flere suksess-sesonger gikk mange seere lei av FBI-agentene Fox Mulder og Dana Scullys befatning med paranormale gåter og utenomjordiske mysterier.

Det definitive dødsstøtet var antakelig at den mannlige hovedrolleinnhaveren Duchovny valgte å trekke seg fra serien i mai i fjor. En og annen gjesteopptreden var ikke nok for å holde på seerne.

Mens leken er god

Tv-seriens skaper, Chris Carter, sier han vil gi seg mens leken er god.

- Vi ønsker å gi oss mens vi fortsatt er på topp, sier han til BBC.

Han mener fortsatt at serien holder mål. - Jeg liker å tro at serien fortsatt er en av de mest oppfinnsomme på tv, sier han.

Avsluttes med dobbelepisode

Den 201. og siste episoden er fortsatt ikke skrevet. Det er likevel klart at det blir en lang episode - i to deler - og at det jobbes med å få David Duchovny til å stille opp.

Serieskaperne forbereder også en oppfølger til den første spillefilmen om X-Files.

Kilde:

Bergens Tidende, 17.01.02/MDK

Nyt Månen mens du kan – Fjerner seg fra oss med 3,8 cm i året

Nå skal den nøyaktige avstanden fra Jorden til Månen måles ned til én millimeters nøyaktighet. Månens avstand til Jorden øker hvert år.

- Det er flere grunner til at det er viktig å finne den nøyaktige avstanden til Månen. Med Månen som et ekstremt nøyaktig testobjekt kan man kaste nytt lys over gravitasjonsforholdene i rommet, sier professor Kaare Aksnes ved Astrofysisk institutt ved Universitetet i Oslo.

-Det viktigste vil være at vi får et veldig nøyaktig mål på hvor raskt Månen fjerner seg fra Jorden. Hittil er det kjent at Månens avstand til Jorden øker med omtrent 3,8 centimeter per år, sier Aksnes.

Årsaken til dette er at Månen reiser en tidevannsbølge på Jorden, og på grunn av jordrotasjonen ligger denne litt foran linjen jord-senter - måne-senter. Dermed får Jorden et lite drag på Månen, slik at den fjerner seg noen centimeter fra Jorden hvert år. Etterhvert som Månen fjerner seg fra Jorden, blir tidevannsvirkningene mindre, og etter anslagsvis noen hundre millioner år vil Solen snu Månen innover igjen mot Jorden, forklarer professoren.

Reflektor på Månen: Astronautene fra Apollo-ferdene etterlot seg viktige reflektorer som fortsatt gjør stor nytte i forskningen. FOTO: NASA

Måne-utstyr

For tiden vet vi at det i gjennomsnitt er omtrent 384000 kilometer fra Jordens senter til senteret av vår eneste naturlige satellitt, Månen.

Nå skal reflektor-utstyr som astronautene fra «Apollo»-ferdene satte fra seg på Månen for 30 år siden, igjen hjelpe forskere til å kunne måle avstanden.

Tidlig på 1970-tallet var avstanden Jorden-Månen anslått med vel 25 centimeters nøyaktighet med disse reflektorene, og nylig ble distansen målt ned til et par centimeters presisjon.

Fjerner seg: Månen fjerner seg fra Jorden med 3,8 cm hvert år. Langt inn i fremtiden må jordboerne kanskje arrangere turer ut i rommet

Bedre teknikk

Nå tar et amerikansk forskerteam det beste innen laserteknologi og elektronikk i bruk og håper på å måle den nøyaktige avstanden fra Jorden til Månen ned til én millimeters nøyaktighet. Det er den amerikanske romfartsorganisasjonen NASA som betaler for forskningsforsøkene, og prosjektet skal vare i fem år.

Dr. Tom Murphy fra University of Washington skal skyte pulserende laserstråler mot Månen fra det 3,5 meters store teleskopet på Apache Point i New Mexico i USA. Strålen kastes tilbake fra reflektorene på Månen, og ut fra laserstrålens reisetid tur-retur kan man bestemme avstanden mellom Jorden og Månen. Reisetiden kan beregnes

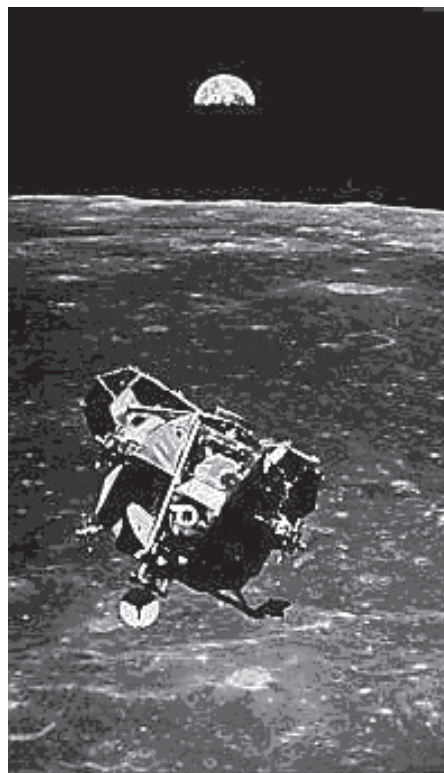
ned til noen få piko-sekunder, som igjen innebærer at avstanden kan måles med omtrent én millimeters nøyaktighet, ifølge BBC News.

-Vi kommer til å skyte 20 pulser i sekundet, så vi vil til enhver tid ha 50 pulser i rommet mellom Jorden og Månen, sier dr. Murphy.

Tyngdekraften

Den nøyaktige avstandsmålingen blir samtidig en beregning av tyngdekraften. Flere kosmologer tror at tyngdekraften endrer seg over tid.

-Vi skal rett og slett måle hvor mye tyngdekraften veier, sier dr. Tom Murphy.

384 000 km: Apollo-ferdene hjalp oss til å finne mer ut om vår eneste naturlige satellitt, Månen. Det er 384.000 kilometer til den blå planeten. Jorden i bakgrunnen. FOTO: NASA

Kilde:

Aftenposten, 30.01.02 / MDK

BOKANMELDELSER

Skeptikal Odysseys
Paul Kurz (red.)
Prometheus Books 2001

Paul Kurz er professor emeritus i filosofi ved State University of New York og er en av grunnleggerne av verdens ledende skeptikerorganisasjon CSICOP (Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal). Da organisasjonen nylig hadde sitt 25-års jubileum samlet Kurz noen av de mest kjente og fremtredende skeptikere og lot dem skrive om sine favoritt-emner. Resultatet ble en fengslende og spennende bok, om enn noe ujevn.

Skeptical Odysseys' 37 forfattere tar leseren med på en oppdagerferd dypt inn i skeptikerland, mange ganger gjennom personlig fargete, nærmest biografiske beretninger der UFO, astrologi, parapsykologi, magi, nær døden-opplevelser, alternativ medisin og mye annet diskuteres og dissekteres.

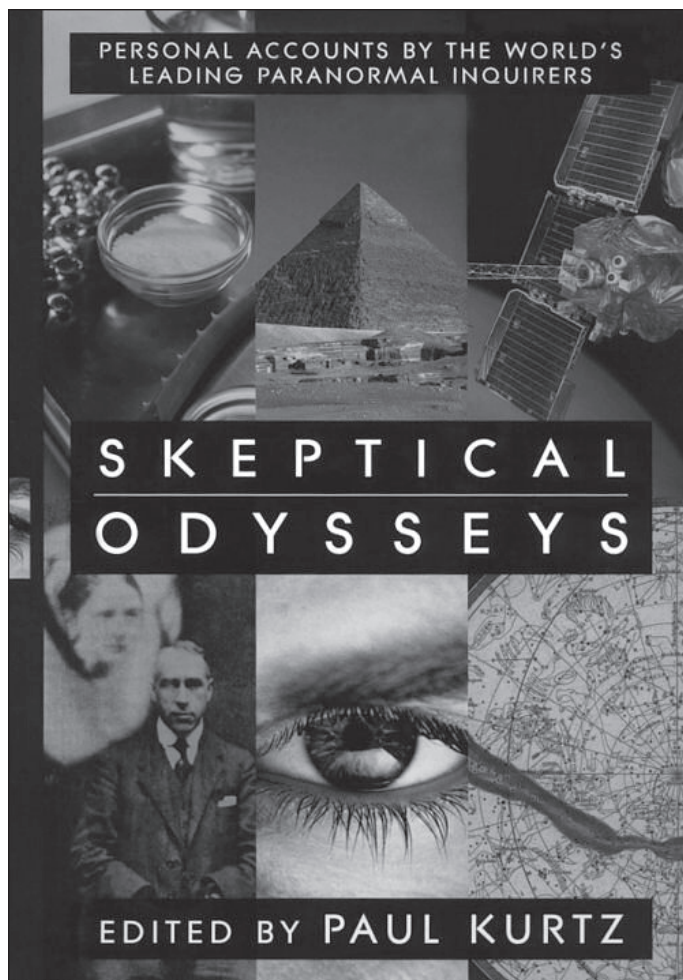
Først og fremst er Philip Klass den som svinger øksen når det gjelder uidentifiserte flygende objekter, men han har selskap av Robert Shaeffer, Bill Nye og Gary Posner. Posners kapittel er av særskilt interesse ettersom det beskriver forfatterens "omvendelse" fra troende til skeptiker (han kaller Klass for sin mentor). Jeg kan ikke la være å le når jeg leser Posners avsluttende bemerkning om at han til tross for sin kritiske holdning fremdeles "håper på at en utenomjordisk farkost skal gi seg til kjenne i min levetid", noe som Phil Klass selv gjentok gang på gang under et intervju jeg selv gjorde med ham for et par år siden.

Også beinharde skeptikere

har vanskelig for å gi slipp på sin barnetro.

Psykologen Susan Blackmore er en annen "troende" som med tiden er blitt skeptiker, innenfor det paranormale området. Jeg har lest hennes biografi *In search of the light* der hun beskriver denne forvandlingen. Ingen kan anklage henne for å ha trukket lettvinde konklusjoner. Blackmore var lenge parapsykologenes yndling og arbeidet målbevisst for gjennom eksperimenter og egne forsøk å finne bevis for paranormale fenomener. Men resultatene uteble, selv om hun fra begynnelsen av tolket dem velvillig. Den endelige konklusjonen, som hun presenterer i *Skeptical Odysseys* er ikke hyggelig: Mennesket er et biologisk vesen som kun er til for å føre genene videre til neste generasjon. Når vi dør er det slutt. Ingen bonuspoeng tas med til noen himmel. Alt vi gjør eller tror vi gjør er resultatet av hjernens vekselvirkning med omgivelsene. Den frie viljen er bare en illusjon. "Å leve i en slik verden er virkelig skremmende", sier Blackmore.

En annen som har vært ute i felten og arbeidet i mange år er Joe Nickell, tidligere trollmann og med fast – og alltid leserverdige – spalte i *Skeptical Enquirer*. Nickell viser hvor viktig det er at sunn skepsis må bygge på egne utredninger, feltundersøkelser og intervjuer. Han beskriver blant annet hvordan han i flere år arbeidet med å finne en forklaring på "Jesu ansikt" på likkledet i Torino. Og lyktes med dette. Nickell har undersøkt en lang rekke påståtte paranormale fenomener forårsaket av ønskekvistgjengere, sannsigere/spådomsmenn, mirakelkvinner og mange flere.

Den spanske journalisten Luis Alfonso Gaméz peker på et viktig punkt når han bemerker at man ikke kan likestille en talerkenfanatiker, som mener at de utenomjordiske står bak oppfinnelsen av transistorene, med en NASA-forsker bare fordi begge to uttaler seg om teknikk.

Skeptical Odysseys er en leserverdige bok som viser hvordan paranormale fenomener kan undersøkes og hvilke mennesker som under skeptisismens fane vier seg til dette. Jeg leste den med stor interesse, men i blant også med en viss irritasjon

da Kurz ikke har lyktes med å få sine skribenter til å innse at ikke alle UFO-etterforskere er ET-orientert. I CSICOPs verden er UFO-begrepet ensbetydende med utenomjordiske besøkende. Andre etterforskere, som bare søker etter svarene, synes CSICOP å være pinlig uvitende om på tross av 25 års virksomhet.

CLAS SVAHN
UFO-Aktuelt nr. 4 2001/
MDK

Psykososiale, religiøse og politiske virkninger av nærkontakt med utenomjordisk sivilisasjon på et høyere teknisk nivå.

Av Willy Ustad

Et intervju med brigadegeneral Thomas duBose (ret.) kom generalen med en ytterst interessant uttalelse. Intervjuet ble utført av UFO-etterforskerne kaptein Kevin Randle og Don Schmidt. Det er videofilmet og ble gjort på slutten av åttitallet. Han forteller først at det var han som laget en dekkhistorie om en viss værballong et sted i et sauebeite i New Mexico, og at han gjorde det på ordre av general McMullen. Men etter det, sier generalen noe som i første øyeblikk virker merkelig:

- Årsakene til hemmeligholdet var psykologiske, religiøse og politiske.

Uansett hva vi tror eller ikke tror om Roswellsaken, så forteller dette utsagnet minst to ting:

- Man var allerede klar over at møtet med en fremmed, teknisk overlegen sivilisasjon, eller bare vissheten om at en slik eksisterte og kunne nå fram til oss, ville ha en effekt. Man forsto også at denne effekten ville opp- tre på mange forskjellige og viktige områder og kunne bli skremmende stor og potensielt ødeleggende.

- Det er mulig at noe som enten ble MJ 12 eller i sitt vesentlige opplegg ligner MJ 12, hadde sin begynnelse der og da, i kjølvannet av UFO-bølgene i årene etter Andre Verdenskrig.

Så - hva slags effekter snakker vi om? Vi snakker om en slags ringvirkning som sprer seg ut fra et punkt. Dette punktet er den psykologiske effekten. Resten av virkningene skapes av menneskets relasjon til - og posisjon i - sitt egenkonstruerte system, politisk, sosialt, økonomisk og trosmessig. Under alle disse konstruksjonene ligger nemlig en psykologisk forutsetning som det er lett å overse eller undervurdere - nemlig troen på at vi er enestående, «nest etter Gud» som skrevet står. Ingen over, ingen ved siden.

Hvor grunnleggende er egentlig denne forutsetningen? Kan ikke de fleste av oss si at det bryr oss midt i ryggen om det er noen andre der ute? Forutsetningen om mennesket som Universets sentrum er trolig like gammel som det tenkende mennesket. Vi finner den samme konstellasjonen i alle kulturer: Trossystemet består av mennesket og menneskets guder. Som et påheng finnes et system av mindre guddommer, ån-

der, demoner etc. Det vi aldri finner, er skapninger som er likestilte med mennesket. I *menneskets psykologiske byggverk er det selv alltid enestående*. Denne fast tømrede posisjonen er på sitt sterkeste i den kristne og islamske kulturkretsen. Et bevis på hvor sterk denne forankringen er, er det religiøse argumentet om at det ikke finnes utenomjordiske sivilisasjoner «fordi de ikke er nevnt i Bibelen» (eller Koranen, for den del).

Spørsmålet om hvorvidt eksistensen av eventuelle utenomjordiske bryr oss eller ikke, er rett og slett et spørsmål om avstand og sannsynligheten for å støte på dem! For virkningen av visshet på avstand, ville være en helt annen enn virkningen av et konkret bevis på at fremmede trår på Jorden.

Psykologisk katastrofe?

For noen mennesker ville selv vissheten om at det fantes andre sivilisasjoner uendelig langt borte være omveltende nok. Psykologisk sett ville de reduseres fra å se seg selv som universets sentrum og til å være en rase av mange - attpå til en som har stelt det til skikkelig ille på den blå planeten Jorden.

Effekten på de religiøse samfunnene kunne bli svært stor. For det ene ville man få spørsmålet om disse andre også var «Guds barn». For det andre ville selve religionens ufeilbarlighet trekkes i tvil: Hvorfor står det ingenting om disse andre i de ufeilbarlige, hellige skrifter? En ny type «religioner» ville få vind i seilene: De kvasireligiøse UFO-kultene og de mange tvilsomme «kontakt-personene» som reiser omkring med sitt budskap og framstiller seg som utvalgte verdensfrelser, ville gripe øyeblikket og få et enormt oppsving. I alle fall for en tid.

Politisk ville en slik oppdagelse få mindre betydning. Bevilgninger til forskning og romfart ville kanskje øke for en stund, og noen ville nok rope at vi bør se til å feie for egen dør og få denne planeten på bena før det kommer fremmedfolk. Men egeninteresse og trivialiteter ville fort vende tilbake.

Men om vi får et Roswell i morgen? Ai ai. Da ser bildet annerledes ut. Psykologisk ville landingen av et fremmed fartøy på Jorden bety en total ydmykelse for vår vitenskap og vår romfart. *Det er andre der, og de er kommet lenger enn oss!*

Mennesker med ekstremt høyt selvbylde ville oppleve å bli psykologisk redusert til rene noviser på de første sekundene av nyhetsmeldingen.

Religiøst ville problemet bli som før, men sterkere. De som nektet å tro på beviser for en fremmed sivilisasjon i verdensrommet - og det ville nok være et flertall av de troende - ville stå med et nytt og forvirrende verdensbylde. Den vestlige, protestantiske kirke og Islam ville trolig være de mest skadelidende fordi deres trossystemer er lite fleksible. Den katolske kirke kunne klare seg noe bedre, og de østlige trosretningen som har en mer aksepterende filosofi kunne greie seg best. Men «UFO-profetene» ville nok gå i dekning fordi gjestene neppe kjente dem.

Politisk kunne kaoset bli fullkomment! Vi ville få en kamp om «retten» til de fremmede, dvs adgangen til deres teknologi og kunnskaper. Storindustrien, romfartsindustrien og rustningsindustrien (som ofte er grener på samme tre) ville legge milliarder på milliarder i å influere på denne kampen. Kampen om hvilken regjering som skulle være Jordens «talsmenn» overfor de fremmede ville bli enorm, fordi en slik posisjon ville antas å medføre store fordeler. (Der- som et fremmed fartøy lander i f eks et u-land i Afrika, betyr det definitivt IKKE at dette landet blir vår «ambassade»! Verden er ikke slik, nemlig).

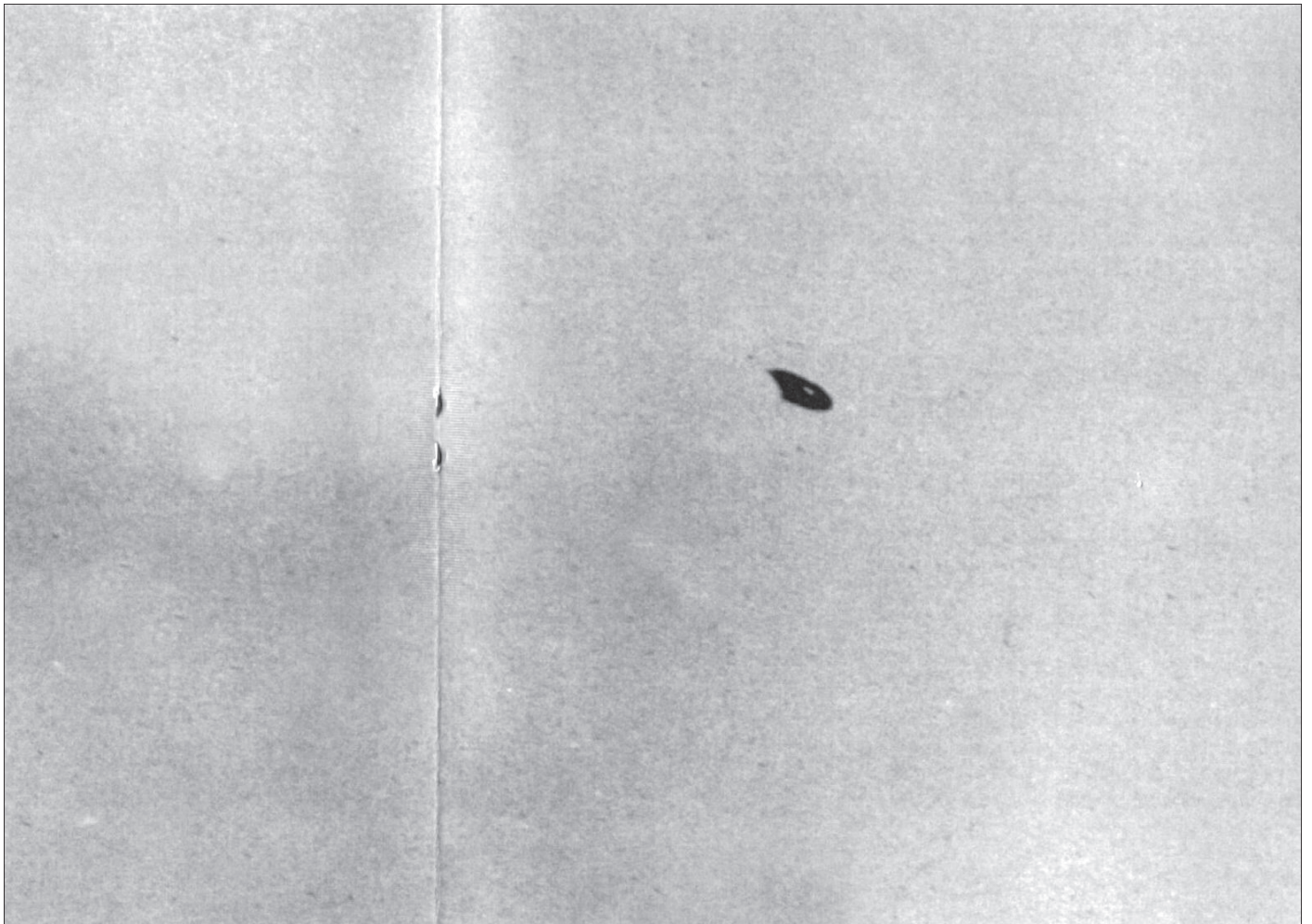
Det som er helt sikkert, er at etter landingen av et fremmed romskip på Jorden, ville vår verden aldri mer bli helt, helt som før. Det religiøse, psykologiske og politiske landskapet som omgir oss ville være forandret. Da general McMullen ga daværende oberst duBose ordren om dekkoperasjonen ved Roswell, må han i alle fall ha trodd at vi sto overfor en slik situasjon, ellers hadde han oppgitt en annen begrunnelse enn psykologiske, religiøse og politiske årsaker. Det er sannsynlig at generalen og hans overordnede tenkte temmelig nøyaktig det samme som står i denne artikkelen. Om de så tok feil i farten og det viste seg å være noe annet som var kommet ned i sauebeitet der borte, er en annen sak og en annen diskusjon. □

UFO over Tucson 1947

Av Clas Svahn

Da William A. Rhodes hørte de buldrende lydene fra himmelen trodde han først at det kom fra et jetfly. Men da han tittet opp fikk han øye på en merkelig halv-måneformet farkost uten vinger. Rhodes, som hadde et kamera liggende på

verkstedet sitt, skyndte seg inn etter det og rakk å ta noen bilder av objektet før det forsvant. Dette hendte den 7. juli 1947, bare noen få dager etter at et merkelig objekt hadde styrtet i ørkenen sør for Roswell i New Mexico.

Tuscon 7. juli 1947. William Rhodes bilde av objektet over Tuscon, Arizona, har ikke fått noen sikker forklaring. Foto: William Rhodes

Arkivet til Center for UFO Studies i Chicago er fylt av merkelige rapporter. Mange av dem er klassikere, blant dem William Rhodes' opplevelse. Andre er mindre kjente og aldri tidligere publisert.

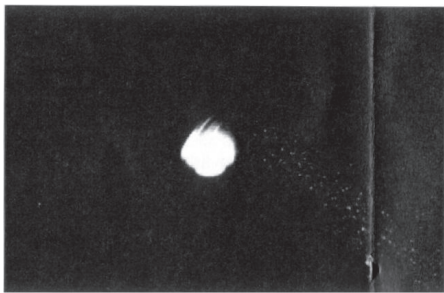
William Rhodes' bilder er ikke bare merkelige, men ble også tatt på et tidspunkt da to av verdens mest velkjente UFO hendelser inntraff: Krasjet i Roswell den 4. juli 1947 og Kenneth Arnolds observasjon av en formasjon med «flygende tallerkenen»

den 24. juni samme år.

I dag er Rhodes filmnegativ borte, men i CUFOS' arkiver fant jeg en førstegenerasjonskopi. Hendelsen inntraff under et tordenvær som sammen med et kraftig regnskyll passerte byen Tucson i Arizona. Klokken var nesten fire på ettermiddagen den 7. juli og det hadde nettopp sluttet å regne. William Rhodes skyndte seg over tunet mot verkstedet sitt da han fikk høre en uvanlig lyd fra øst. Hans første tanke var at det kunne dreie seg om et militærfly, men på tross

av at han speidet etter flyet kunne han ikke få øye på det.

Noen sekunder senere fikk han øye på et merkelig fenomen et par tusen meter opp i luften. Farkosten var helt grå og høyden minsket hele tiden idet den beveget seg i en spiralformet, nedadgående bane. Rhodes kunne se hvordan objektet gjorde to hele runder som tok det ned til en omtrentlig høyde av 600 meter over bakken, før han kom til å tenke på kameraet han hadde inne på verkstedet sitt.

Et sterkt lysende objekt fotografert i Fargo, North Dakota den 25/2-1967. Foto: CUFOS

Mens han fotograferte begynte objektet å stige i 45 graders vinkel til det forsvant inn i en av skyene. Rhodes sa senere at farkosten så ut til å ha en liten opphøyning på midten, der han oppfattet at piloten måtte ha sittet. Resten av overflaten var jevn uten noen utstikkende deler. Selve formen minnet om hælen på en sko.

William Rhodes beretning ble publisert i den lokale avisen *The Republic* noen dager senere og gjorde at amerikanske militære ble oppmerksomme på hendelsen.

Myndighetene reagerte umiddelbart og kontaktet Rhodes som overga sine negativ til dem. Grunnen til at myndighetene var så raske kan ha vært et brev til avisen *Los Angeles Examiner* tre dager før Rhodes hadde sin observasjon. I brevet ble det fortalt om hvordan en russisk kaptein på en tankbåt, da han hadde landloy, berettet om hvordan russerne i hemmelighet arbeidet med et tallerkenlignende fly. Flyet var atomdrevet og kunne bevege seg langs «jordens gravitasjonslinjer». Flyet skulle også være kapabelt til å bære med seg en last av «radioaktive skyer», som ifølge brevet kunne drepe større dyr, fugler og landområder!

Hvordan det nå egentlig var med den

saken, så ble brevet tatt på alvor i en tid da ingen visste sikkert hvorvidt «tallerkenene» var hemmelige russiske våpen eller ikke.

Ettersom farkosten som Rhodes hadde fotografert ikke virket helt ulik den som ble beskrevet av den russiske kapteinen fant myndighetene det umaken verdt å beslaglegge Rhodes negativ.

UFO-etterforskeren Loren Gross påpeker i sin konklusjon over tidlige amerikanske UFO observasjoner at også Kenneth Arnold ble påvirket av Rhodes' opplevelse og forandret sin opprinnelige fortelling etter å ha sett bildene. Fra å bare beskrive ni flygende objekt påsto nå Arnold at ett av dem hadde vært halvmåneformet med et mørkt område i sentrum. Ikke ulikt det objektet Rhodes hadde fotografert.

Nå fantes det også andre teorier. Nobelprisvinner i kjemi, Irving Langmuir, interesserte seg for bildene og mente at det kunne dreie seg om et stykke tjæreapp som feides av gårde med vinden. Uansett teorier, så er bildet til William Rhodes fortsatt et uløst mysterium.

Et annet merkelig bilde i CUFOS' arkiver ble tatt av to gutter, 16 og 18 år gamle, i Fargo, Nord Dakota den 25. februar 1967. Guttene, som anmeldte sin observasjon til

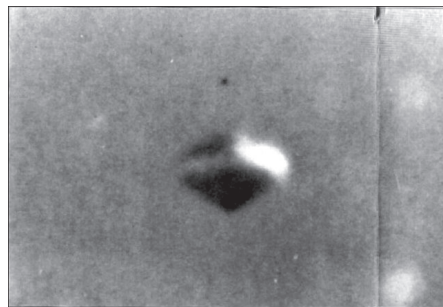
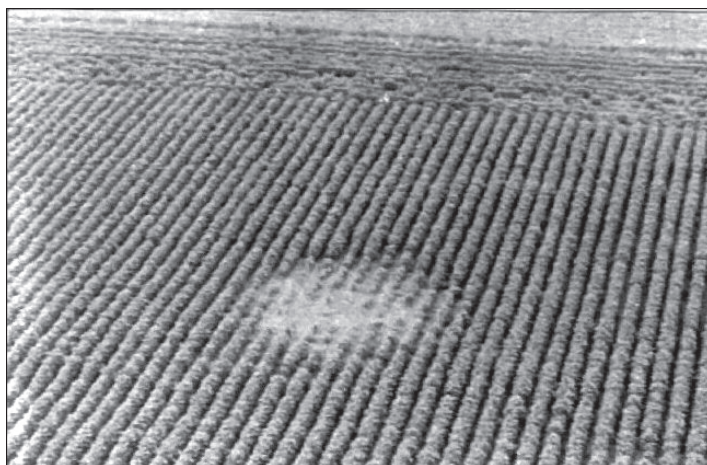

Foto tatt i Brasil av James Pfeiffer: «Objektet hang stille 500 meter fra meg før det dra avgårde i høy hastighet, gjorde en 90-graders sving og forsvant». Foto: CUFOS

Et 12 meter stort avtrykk fra Iowa, juli 1967, oppdaget i en åker med soyabønner dagen etter at to jenter hadde sett og hørt et lysende objekt bevege seg over området. Foto: CUFOS

politiet, sa de hadde vært på vei hjem rett før klokken åtte på kvelden da de fikk øye på et objekt med et intenst hvitt lys som løftet seg fra marken og gikk raskt mot nord-øst. En av dem klarte å ta to bilder med polaroid kamera sitt før de tapte objektet av syne.

Prosjekt Blue Book' etterforsker som var ingen ringere enn J. Allen Hynek, konstaterte at bildene var i overensstemmelse med guttenes forklaring og at objektet kan ha hatt en diameter på ca. 1,5 meter. Hynek spekulerte på om det kunne dreie seg om en slags plasmakule, altså et slags kulelyn.

Foto tatt av Margaret Lambert ved Skyline Drive, Virginia, den 3/9-1980. (Den lysende kulen en trolig en filmfeil). Foto: CUFOS

Kilder:

Rhodes: Gross: "UFO:s A History - Vol. 1" (Arcturus 1982), side 6ff samt e-post
Fargo: Dokumenter fra Blue Books undersøkelser (CUFOS)

Artikkelen er hentet fra:

UFO Aktuell , nr. 4 2000

Oversettelse:

Stein Carlsen

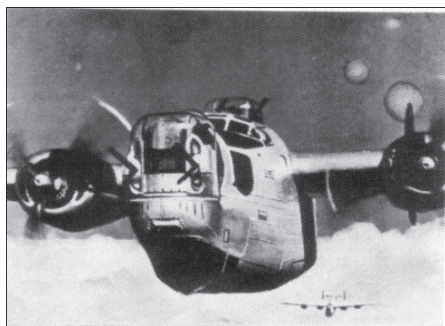
UFO - i luften eller i hodet?

Av Hilary Evans

DE FLYVENDE TALLERKNER KOMMER FRA EN ANNEN VERDEN! het en bok som ble skrevet i 1956. Den gangen var det ingen som tvilte på hvor UFOene kom fra, og ville det ikke vært hyggelig om det var så enkelt!

Da verden først ble oppmerksom på UFOene, virket det ennå enklere.

Under annen verdenskrig meldte de alliertes piloter fra om underlige, selvlysende objekter som forfulgte flyene deres over Tyskland og Japan. Naturligvis trodde de at det var fiendens hemmelige våpen, men til deres store overraskelse ble de ikke angrepet.

Figur 1: Foo fighters kalte man de selvlysende objektene som ble observert under 2. verdenskrig.

Og senere, da de første flyvende tallerkner ble rapportert, husket folk at tyskerne hadde hatt planer om å bygge et tallerkenformet luftfartøy. Nå var det kanskje russerne som produserte dem.

Men det tok ikke lang tid før man forsto at UFOene ikke kunne stamme fra noe sted på jorden - de var så store, så utrolig raske og hadde en så enestående manøvreringsevne. Det virket som om de måtte komme fra et annet sted.

På denne tiden begynte vi her på jorden å ta våre første famlende skritt ut i verdensrommet. Hvis vi hadde planer om å besøke andre verdener, da kunne det kanskje finnes andre verdener som var interessert i å besøke oss også. Hvorfor ikke?

I dag tror de fleste at UFOene kommer fra universet et sted, og det gjør de kanskje også. Men selv om det skulle være tilfelle, så er ikke problemet helt enkelt likevel. Hør bare på disse to rapportene:

Red.kom.: Følgende artikkelserie kunne leses i tidsskriftet UFO i 1982-83. Vi synes den er såpass god at vi tar den om igjen. Har du kommentarer til innholdet i serien, så send oss gjerne et brev eller en epost.

1 Klokken har passert midnatt en kveld i november 1967. En lastebilsjåfør kommer kjørende langs en hovedvei i sørvest-England. Plutselig svikter det elektriske anlegget i bilen, lyset går og han er nødt til å stanse. Så får han se et stort, eggformet objekt på veien foran seg. Det er ca. 25 m langt. Det henger stille i luften og summer som et kjøleskap og lukter som en elektrisk drill.

Det begynner å bevege seg bort fra ham, først langsomt, og så utrolig hurtig. På en-to-tre er det borte.

Da får han se at det står en annen bil på motsatt side av der UFOet krysset veien. Sjåføren, som er veterinær, går ut av bilen og bort til lastebilsjåføren. Han kan fortelle at motoren hans har sviktet fullstendig, og at passasjereren hans, en pike, er helt fra seg av skrekk. De blir enige om å kontakte politiet, og heldigvis er det en telefonkiosk i nærheten.

Snart etter er politiet på åstedet. I lyset fra politibilen kan de se at busker og gress er sortsvidd, og veidekket er smeltet og ser ut til å ha vært utsatt for voldsom varme.

De to mennene blir tatt med til politistasjonen til forhør mens piken blir kjørt til nærmeste sykehus. Neste dag er det flere sørsmaal som må besvares. Det er ikke bare politiet som er interessert, men forsvarsdepartementet også. Når lastebilsjåføren blir tatt med for å hente eiendelene sine i bilen, ser han at det er en hektisk aktivitet på stedet. Det er folk med geigertellere og andre instrumenter der, ute på jordet arbeides det med bulldozer, og noen er i ferd med å male telefonboksen. Ca en uke senere passerer han det samme stedet på nytt. Da er veien nyasfaltert.

Lastebilen hans måtte repareres for ca 5000,- kr. Men han får ingen forklaring på det han har opplevd, det kommer ingen offentlig uttalelse.

La oss sammenlikne denne saken med en annen:

2 Det er november, klokken er seks og so len har nettopp gått ned. Vi befinner oss like utenfor Manchester, ved endestasjonen til en buss som frakter folk fra byen og ut til forstedene. Fire mennesker går ut

av bussen. De er ikke i følge, men ettersom alle bor i samme området og kommer med samme buss hver dag, kjenner de hverandre såpass godt at de nikker og sier godkveld.

De begynner å gå hjemover, men plutselig får de se et uvanlig lys på himmelen. De stanser og begynner å diskutere hva det kan være. Så slukker det; og til sin store skrekk, ser de en mørk skygge som kommer mot dem.

Når de senere skal beskrive det, er alle enige om at det var gigantisk. En sier at det var stort som en fotballbane, en annen mener at det må ha vært ca 1 km! Og det lå bare 30 meter over bakken og hadde lys rundt kanten - en sier at det så ut som en svevende restaurant. Men de hørte ikke en lyd fra det. Det beveget seg bare over hodet på dem og forsvant. Et av vitnene ble skremt og løp hjem og ringte politiet. Men selv om politiet etterforsket saken, kom de ikke frem til hva det kunne ha vært.

Manchester er en by på ca. 2 ganger Oslos størrelse - det bor ca en million mennesker der - så kan det være mulig at et flyvende objekt på størrelse med en fotballbane svevde over byen og at bare fire mennesker så det?

Nei?

Eksisterte det da bare i hodet deres?

Da må man forklare hvordan fire mennesker som ikke er i slekt med hverandre - som ikke engang tilhører samme vennekrets - kan innbille seg nøyaktig samme ting på nøyaktig samme tidspunkt.

Her står vi overfor et paradoks.

Hvis det var i luften, hvorfor var det da så få som så det?

Hvis det bare eksisterte i tankene, hvorfor var det da så mange som så det?

Her har vi en annen sak der paradokset er ennå klarere. Det gjelder en sak fra Bristol. Hovedvitnet er en vanlig husmor på 34 år; hun er lykkelig gift og har tre døtre. Hun er intelligent og oppvakt - virkelig et perfekt vitne. Man må tro hvert ord hun sier, det er ingen grunn til å tvile ... og likevel ... la oss ta noen utdrag av det hun fortalte under et lydbåndintervju:

”For ni måneder siden fikk jeg plutselig det tåpelige innfallet at jeg måtte se ut av

vinduet i annen etasje. Mens alle de andre satt og så på TV, satt jeg som en annen grønnsak og tittet ut av vinduet. Jeg aner ikke hvorfor. Jeg hadde ikke sett noe spesielt, og jeg hadde heller ingen grunn til å tro at jeg skulle se noe. Jeg satt bare som klisset til vinduet.

Figur 2: Kveld etter kveld stirret hun ut av vinduet uten å vite hvorfor.

En dag sa jeg i ren fortvilelse: -Å, herregud hvis det er noen der ute, så gi meg et tegn. Og det gjorde de. I lav høyde, mellom to hus, skjøt det fram et lys. Det kom så fort og uventet at jeg dro for gardinet og tumlet bakover. Jeg var helt lamslått. Jeg visste ikke hva jeg skulle tro. Jeg ble bare stående der og tenke: Så jeg det, eller så jeg det ikke?

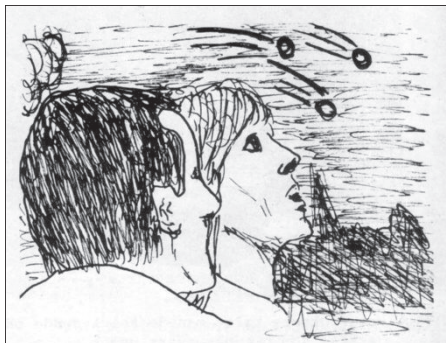
Jeg husker at jeg en dag satt der oppe som vanlig, men det var så bitende kaldt at jeg måtte gå ned en tur, og Paul - mannen min - begynte å bli lei av dette tullet mitt, så jeg sa noe sånt som: -Bli med opp, så skal jeg bevise det for deg.

Og nokså sarkastisk svarte han: -Hvordan har du tenkt å gjøre det - sende ut en telepatisk beskjed?

-Ja, noe i den retning, sa jeg. -Men du må gi meg et par minutter.

Det tok nok nærmere fem eller ti minutter, men så fikk vi se lysene. -Tror du meg nå? spurte jeg.

Litt forfjamset mumlet han: -Ja...jo. Men i motsetning til meg, virket det som om det ikke gikk noe særlig inn på ham. Han mente at dersom de var der ute, så skulle jeg la dem være der og ikke bry meg om dem.

Figur 3: «Tror du meg nå?» spurte hun. «Ja ... jo,» svarte han.

Enkelte dager var jeg ornøyd med bare å sitte og se på TV, og det var en lettelse å være en av familien igjen, men andre dager sa jeg til Paul: -Jeg holder det ikke ut, jeg må gå opp en tur - jeg må.

Og en dag kom Paul opp til meg og jeg sa: -Det blåser så i dag, se hvordan stjernene blir kastet rundt.

-Ikke vær dum, du vet godt at det ikke blåser der oppe. Stjerner kan ikke kastes rundt, sa han.

-Men den gjør det, sa jeg.

-Det gjør den vel ikke, sa han og så en gang til.

-Jovisst gjør den det, utbrøt han.

Så begynte jeg å si: -Beveg deg til venstre - høyre. Og den gjorde som jeg sa.

-Hvem vil se en stjerne som kan snakke? sa jeg til barna. Og som en flokk med tullinger gikk vi ut i haven. Jeg ba den om å bevege seg oppover, til høyre, til venstre - og den gjorde som jeg sa.

Barna syntes det var helt fantastisk, og Angela sa: -Be den om å komme nærmere. Jeg tenke: herregud, det er nå jeg kommer til å dumme meg ut.

Men til min store forundring kom de nærmere, og da jeg sa stopp, så stoppet den.

Paul, ektemannen hennes, er ingeniør ved Rolls Royce. I likhet med Diana er han intelligent, avbalansert og fornuftig - det ideelle vitne. Som man forstår, trodde han ikke noe på det til å begynne med, men etterhvert måtte han innrømme at det var virkelig. Jeg spurte ham om han var overbevist om at objektene var virkelige. -Ja, svarte han. -Det var ikke små stjerner, det var ikke satellitter, det var ikke fly. De så ut som små, klare runde objekter.

Men hva slags virkelige objekter over Bristol er det som kommer og går på ordre fra en forstads-husmor?

Før vi går videre, der det kanskje best å finne ut hva vi mener med ordet VIRKELIG.

Hvis vi ønsker å si at noe er uvirkelig, så sier vi at det var som en drøm. Men er drømmer helt uvirkelige?

Man kan ihvertfall ikke ta dem i hånden og føle på dem, men man kan fortelle familien om dem ved frokostbordet. Man kan huske dem. De kan være til hjelp i ens daglige arbeid, de kan gi ideen til en fortelling. Man kan fortelle en psyko-analytiker hva man drømmer, og dermed kan de være til hjelp for ham når han skal hjelpe deg.

Så drømmer er altså også virkelige til en viss grad. For ikke å snakke om drømmer som blir til virkelighet - drømmer som handler om ting som først skjer etter at man har drømt om det.

Litt mer virkelige enn drømmer er hallusinasjoner. En hallusinasjon er noe man

tror er der, men som egentlig ikke er det. Her har vi to eksempler fra Psykisk Forskningsinstitutt:

1 Ved en anledning skyndte to personer seg bortover en rolig gate på vei mot jernbanestasjonen. Plutselig bråstanset herr A og sa til vennen: -Ikke gå så tett innpå hene, la oss heller gå forbi. Jeg var nesten helt oppi skjortet på henne.

Han fikk beskjed av vennen om at det ikke fantes noen foran ham - at det ikke fantes noen kvinne på det fortauet i det hele tatt.

Det herr A hadde sett helt tydelig, var en kvinne-skikkelse som gikk like foran ham, ja, så nær ham at han nesten ikke kunne sette foten foran seg uten å trække på skjortet hennes. Skjortet var av rødt stoff, og på overkroppen hadde hun en sort silkejakke eller kort kappe. Solen strålte vakkert i kjolestoffet, og stoffet beveget seg helt naturlig i takt med kroppens bevegelser mens den lette silke-jakken av og til løftet litt på seg, som om små vindpust grep tak i den.

Herr A gjorde en bevegelse med paraplyen for å dytte skjortet unna, men det fantes selvfølgelig ingenting å flytte på. De gikk over på skyggesiden av veien, og herr A mistet henne av syne noen øyeblikk, men snart etter var hun like foran ham igjen, og solen skinte stadig på henne. Men nå hadde hun et vakkert, grønnaktig, skotskrutet skjørt.

Da de kom inn på billettkontoret var hun ikke så tydelig lenger, og da de kom ut på plattformen, forsvant hun plutselig.

2 En herre ved navn Grunbaum opplevde noe ganske pussig under en hypnosebehandling. Han forteller:

”Jeg merket at noe beveget seg foran og over pannen min. Det tok form som en tallerken på ca 1,20 meter.

Inni tallerkenen satt det en ung kvinne. En nydelig skapning med et vennlig og sjarmerende ansikt. Hun nikket søtt til meg.

-Hvem er du? spurte jeg.

-Jeg er selvkontrollen din, bare kjenn hvor virkelig jeg er, svarte hun og strakte hånden ut mot meg.

Så jeg klappet henne på fingrene, og jeg hørte lyden da hendene våre møttes.

Deretter gjorde hun seg klar til å gå ut av tallerkenen. Hun satte det ene benet utenfor. Jeg kan ennå se for meg den vakre silkestrømpen, jeg kunne se hver maske i den. Men jeg kom øyeblikkelig til at det var best om hun holdt seg i tallerkenen, for jeg begynte å bli redd for at noe skulle gå i stykker i hodet mitt. Hun la øyeblikkelig merke til min redsel, jeg kunne se det ►

UFO-vin

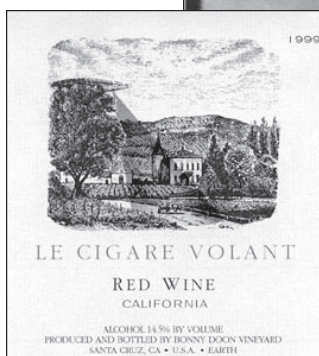
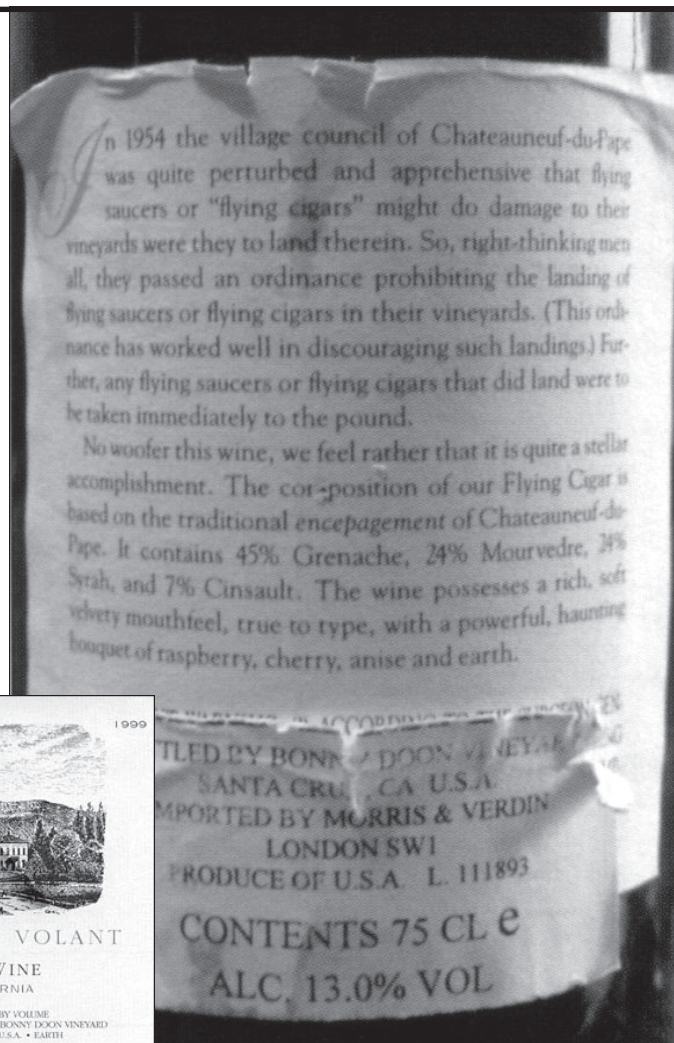
En amerikaner ved navn Randall Grahm produserer rødvin ved sin Bonny Doon vingård (www.bonnydoonvineyard.com) i Santa Cruz, California, USA. En av disse rødvinene - "Le Cigar Volant" (Den Flyvende Sigar) - har en etikett med en umiskjennelig UFO på. Den har ikke å gjøre med den i ettertid mye omtalte luftskip-bølgen i USA 1896-97, men refererer til Chateauf-neuf-du Pape i Frankrike 1954.

I 1954 foregikk det en bølge med UFO-observasjoner over Frankrike, med relativt mange nærkontakter av 2. og 3. grad. Det vil si landinger og observasjoner av vesener. I distriktet Chateauf-neuf-du Pape ble det derfor vedtatt at overflyning og landing av UFOer var forbudt!

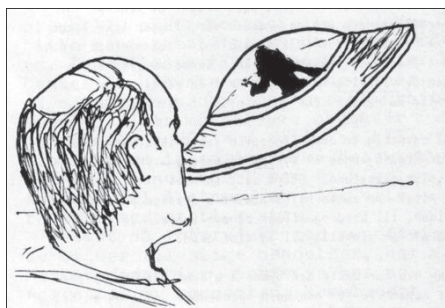
Dersom noen kan fremskaffe skriftlig dokumentasjon på denne "loven", er vi meget interessert.

Var det noen som lurte på hvordan rødvinen smakte?

Ole Jonny Brønne

► på ansiktet hennes. Så vendte jeg tilbake til min vanlige bevissthet, og hun forsvant.

Figur 4: -Hvem er du? spurte han. -Jeg er selvkontrollen din, svarte hun.

Som vi ser er ikke hallusinasjoner det samme som drømmer, ikke engang det samme som våkne drømmer. Hvis du i drømme sier til deg selv at du bare drømmer, så pleier drømmen å opphøre - og det kan jo være like greit dersom du for eksempel drømmer at du er med i et langrenn og plutselig oppdager at du ikke har klær på deg Men når du opplever hallusinasjoner, kan du være

klar over at det du ser er uvirkelig - uavhengig på en uvanlig måte - men likevel kan du fortsette å se det. Hvor kommer hallusinasjonene fra?

Så kommer vi til de såkalte gjenferd eller visjoner. I utgangspunktet kan det nok virke som om dette er det samme som hallusinasjoner.

Ta for eksempel de visjonene Jeanne d'Arc hadde. Er de så veldig forskjellige fra de tilfellene vi nettopp har nevnt?

Men hva skal man si når en visjon blir sett av mange mennesker samtidig?

Det finnes faktisk et (nokså dårlig) bilde av Jomfru Maria slik hun viste seg over Maria-kirken i Cairo i Egypt ... der hun ble sett av flere hundre mennesker. Vi vet selvfølgelig at Jomfru Maria ikke var der i virkeligheten, men hva var det som fikk så mange mennesker til å tro det? Vi kan si at Jeanne d'Arc så en projeksjon av sine egne tanker, men hva kan vi si om en slik visjon som den som fant sted i Cairo? En projeksjon av hundre tanker?

Så kommer vi til noe som fremdeles ikke er virkelig, men som i det minste har fått vitenskapens velsignelse: Hologrammet.

Det er ikke der, men gjenspeilingen er der. Du kan kjøre hånden tvers gjennom det, det veier ingenting, men du kan gå

rundt det, det opptar plass i rommet ... Nok et problem når man skal forklare hva som er virkelig og hva som ikke er det.

Så kommer vi endelig til virkeligheten. Vi vet alle hva virkeligheten er, gjør vi ikke? Stolene vi sitter på, vi selv - vi er virkelige, er vi ikke?

Bortsett fra at vi stort sett består av tomrom. De partiklene som utgjør kroppen vår, ligger like langt fra hverandre som stjernene i universet når man ser det i forhold til størrelsen. Kunne vi presse sammen de virkelige faste legemene i en menneskekropp, ville de nesten ikke oppta plass i det hele tatt.

Så egentlig er det, teoretisk sett, ikke noe i veien for å gå gjennom en fysisk gjenstand - for hva er en fysisk gjenstand? Stort sett tomrom.

Altså har vi en hel skala, fra drømmer på den ene siden, til bord og stoler på den andre. Og vi ser at alt er virkelig til en viss grad.

Men hva har dette med UFOer å gjøre? Vi skal i neste nummer ta for oss noen kjente UFO-saker og en del andre parapsykologiske fenomener, og vi skal etterhvert se om det er mulig å trekke forbindelseslinjer. □

Hvem kom først, mennesket eller UFO-fenomenet

Del 2

Basert på Matthew Hurleys søken i tidens historiearkiv. Tilrettelagt og meget fritt oversatt av Odd-Gunnar Røed

odd.gunnar.roed@ufo.no

**Vi fortsetter det søket vi startet i forrige nummer, etter fortidens UFO-fenomen-
ner. Risset ned, eller tegnet inn der datidens mennesker fant formålstjenlig. Vi
krysser nå vår tidsregning og fenomenene flytter inn i kunsten.**

Vi starter i det forhistoriske Østen, nærme-
re bestemt i Prajnâpârâmita - Suna. (Fig.
1).

1

På forstørrelsen ser vi to tydelige ”hatter”,
men hvorfor flyter de i løse luften? En av
dem ser også ut til å ha en form for vindu-
er. Indiske veda-tekster er fulle av såkalte
Vimaanaer, som beskrives som sirkulære
eller sylinderformede luftfartøyer med vin-
duer og kuppel. De fløy med ”vindens has-
tighet” og ga fra seg en ”melodisk lyd”. (Fig.
2).

2

Disse to broderiene er hentet fra det 14.
århundre. Begge er hentet fra Maria liv.
Hatteformede objekter kan klart ses på beg-
ge broderiene. Den venstre ble laget i 1330.
Den høyre er kalt ”The Magnificat”. Begge
er å finne i Notre Dame. (Fig. 3 og 4).

3

4

Disse spisse kulene finnes det også en del
av opp gjennom historien. Disse er fra Ju-

goslavia og en freske kalt ”Korsfestelsen”
som ble malt i 1350. Man kan se dem over
alteret i Visoki Decani klosteret i Kosovo.
(Fig. 5, 6 og 7).

5

6

7

De to neste er uten titler og utøvere men
den venstre er fra det 15. århundre. Der-

som noen av leserne kjenner navn og titler så si fra til oss og vi vil formidle dette til Matthew Hurley. (Fig. 8 og 9).

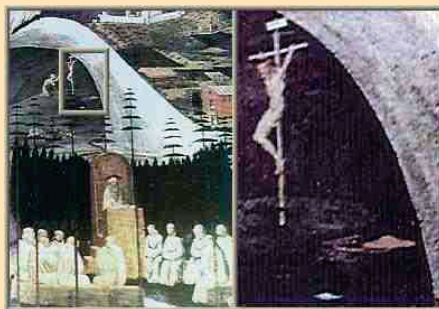

8

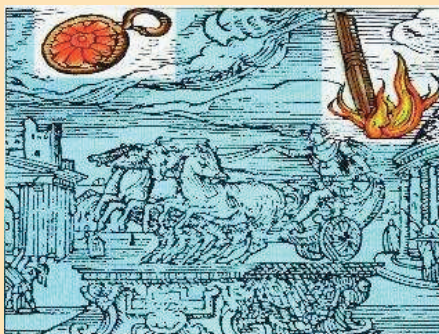
9

Denne Korsfestelsen er gjort av Paolo Uccello (1396-1475) og er kalt "La Tebiade" (malt ca. 1460-1465). Forstørrelsen til høyre viser tydelig en rødfarget tallerkenformet gjenstand nær Jesus på korset. Bildet henger i Akademiet i Firenze. (Fig. 10).

10

Den Romerske historikeren Julio Obsequens presenterer denne renessanseillustrasjonen av et UFO sett i Roma. Det vises i boken "Prodigiorum liber". "En våpenlignende missil, reiste seg fra Jorden med stor støy og forsvant inn i himmelen." (Fig. 12).

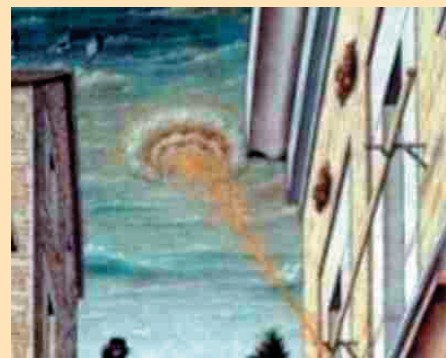

12

I 1486 malte Carlo Crivelli (1430-1495) dette maleriet kalt, "The Annunciation with Saint Emidius". Det henger i National Gallery i London. Et diskosformet objekt stråler lys ned i toppen av Marys hode. Vi ser en forstørrelse til høyre. (Fig. 13 og 14).

13

14

Fra Belgia henter vi neste maleri, nær slott Conti Dotremond. Moses mottar de to tavlene med bud, og flere objekter ses i luften ikke langt unna. Utøve og årstall er ukjent. (Fig. 15).

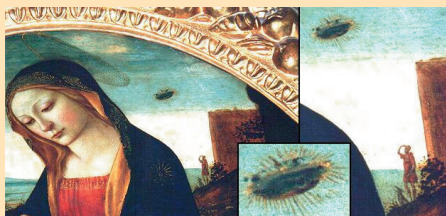
15

Historien renner også formelig over av malerier som viser mange hvite diskosformede objekter. Da de etter all sannsynlighet er skyer tar vi ikke de med her, men de kan sees av interesserte på <http://homepage.ntlworld.com/m.hurley/index.html>.

"The Madonna with Saint Giovannino" heter dette bildet. Det ble malt i det 15. århundre av Domenico Ghirlandaio (1449-1494) og henger som en del av Loeser-samlingen i Palazzo Vecchio. Over Marys venstre skulder ser vi et diskosformet objekt. Under ser vi en forstørrelse av denne seksjonen og vi ser tydelig en mann med hund stirrende opp mot objektet. (Fig. 16 og 17).

16

17

Fra boken "Prodigiorum Ac Ostentorum Chronicon" av Conrad Lycosthenes (1518-1561) henter vi neste bilde. Den viser, skal vi si, en UFO-observasjon fra Arabia i 1479. Boken finnes i Australian Museum Research Library. (Fig. 20).

20

Her ser vi altså "Antakelsen av en jomfru" eller "The Assumption of the Virgin" av en anonym kunstner. Malt ca. 1490. Igjen, legg merke til de diskosformede skyene. (Fig. 22).

22

Denne fresken fra det 15. århundres Kiev, ser ut til å vise Jesus i en rakettlignende farkost. (Fig. 23).

23

Mystiske skiver ses fra skip, eller dreier det seg om bisoler? Uansett er de nedtegnet i det 16. århundre, og hentet ut fra boken Theatrum Orbis Terrarum av Abraham Ortelis. (Fig. 24).

24

Tegningen vi her ser er av en faktisk observasjon som fant sted over Nuremburg den 14. april 1561. Den sto å lese i en lokalavis og var ført i pennen av Hans Glasser. "Globusene, korsene og tubene begynte og slåss med hverandre og dette pågikk i en time. Da falt alle til jorden, som om de var i full fyr. De sloknet sakte bort mens de etterlot en masse damp. Etterpå ble et sort kulelignende objekt sett. Hendelsen ble tolket som en guddommelig advarsel." Å finne i Wickianasamlingene i Syrich Sentralbibliotek. (Fig. 25).

25

Dette avisbildet av Samuel Coccius illustrerer en UFO-observasjon over Basel i Sveits tilbake i 1566. Store sorte kuler ses på himmelen. Dette finnes også i Wickianasamlingen i Syrich Sentralbibliotek. (Fig. 26).

26

Her har vi en riktig godbit. Dette er en tro kopi av Sputnik 1, verdens første satellitt, som Sovjet sendte ut i bane rundt Jorden i 1958. Det er bare det at denne kopien ble malt i år 1600 av Bonaventura Salimbeni, under tittelen "Glorification of the Eucharist". Bildet henger i San Lorenzokirken i San Pietro. (Fig. 27).

27

En fransk medalje som antakelig viser en observasjon av et hjullignende objekt fra 1680. Artist og lokalisering er ukjent. (Fig. 28).

28

I Georgia, i tidligere Sovjetunionen, finner vi en freske fra det 17. århundre lokalisert i Svetishoveli Cathedral i Mtskheta. Legg merke til de to tallerkenformede objektene på hver side av Jesus på korset. Forstørrelsen av disse viser også at de inneholder ansikter. (Fig. 29, 30 og 31).

29

30

31

Flere hjul ! Dette bildet viser en UFO-observasjon over Hamburg i Tyskland 4. november 1697. Objektene beskrives som "to glødende hjul". (Fig. 32).

32

Den flamske maleren Aert De Gleder står bak dette bildet som er kalt "Kristus dåp" (The Baptism of Christ). Det ble malt i 1710 og henger i Fitzwilliamsmuseet i Cambridge. Et diskosformet objekt sender lysstråler ned på døperen Johannes og Jesus. (Fig. 33).

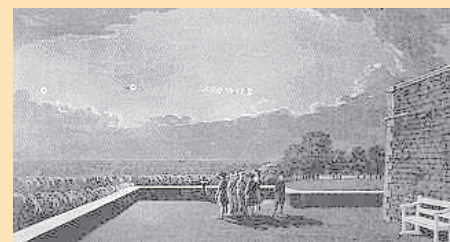

33

Den siste illustrasjonen gjengir en observasjon som fant sted klokken 21.45 den 18. august 1783, da fire vitner sto på Windsor Castles terrasse og så lysende objekter på himmelen over nærområdene i England. Den ble skrevet ned året etter i det "Philosophical Transactions of the Royal Society".

I følge rapporten observerte vitnene en avlang sky som beveget seg mer eller mindre parallelt med horisonten. Under denne skyen så man et lysende objekt som snart ble sfærisk og fantastisk opplyst for så å stoppe opp. Dette underlige runde lyset så først ut til å være blekkblå i fargen før lysstyrken øket på og snart tok det av igjen mot øst. Snart forandret det retning og beveget seg parallelt med horisonten før det forsvant mot sydøst. Lyset det ga fra seg var overveldende, det opplyste alt på bakken.

Lyspunktet ble fanget i dettemaleriet av Thomas Sandby (en grunnlegger av Royal Academy) og hans bror Paul. Begge var vitne til hendelsen. (Fig. 35).

35

Dette var den hittil avsluttende del av disse tidlige UFO-tildragelser opp gjennom historien.

Siden det stadig blir kjent flere av disse bildene vil vi komme tilbake med en presentasjon av disse ved en senere anledning.

Ufomysteriet - om å skille klinten fra hveten

Av Jan Riis-Christensen

[Siv. ing. Maskin, medlem av foreningene Tau Beta Pi (Honorary Engineering) og CSETI (Center for the Study of Extraterrestrial Intelligence) i USA.] jriis-c@frisurf.no

Et annerledes paradigmeskifte venter oss i det nye årtusenet. Forandringen vil føre til at mennesket tas ned fra pīdestallen som skapningens herre. En ny erkjennelse om vår evolutive arv og tilhørighet til andre bevisste former for liv vil følge i kjølvannet av en offisiell kunngjøring om ekstraterrestrisk intelligens. Overveldende vitnemål fra personer i militære og sivile nøkkelstillinger skal blottlegge et fortellingsystem som har dominert uføfenomenet i over fem decennier. En offensiv strategi planlegges for å tvinge frem i dagen den militære forskningen på ufoteknologien, og som en konsekvens bidra til et nytt vitenskapelig orientert virkelighetsbilde. Tilgang til miljøvennlige energiprosesser som offisielt ikke eksisterer, skal gi nye muligheter og nytt ansvar for vårt miljø og våre samlivsformer.

«The resistance to any new idea is proportional to its importance.» - Bertrand Russell.

Forfatteren Arthur Koestler mente at vilkårlige oppdagelser ikke er vilkårlige, men at mennesket får øyeblikk med innsikt som deres erfaring har forberedt dem på. Som et resultat av korridorpolitikk og filibustertaktikk i det amerikanske senatet i forbindelse med ufosaken er arbeidet med å få i stand en åpen vitneavhøring i den amerikanske Kongressen, i første runde, blitt nedprioritert til fordel for en intensiv opplysningskampanje for å mobilisere allmennheten.

Prominente personer innenfor det sivile og militære samfunn er engasjert i den formidable oppgaven som avdekkingen representerer. Oberst Philip J. Corso, som i 1960-årene tilhørte det amerikanske Pentagon, ble på sine gamle dager en heltetmodig pioner som autoritativ talsmann mot etterrettningens virksomheten USAP (*Unacknowledged Special Access Programs*). En samling med vitnemål er under oppbygging, og foreløpig er det i regi av CSETI (*Center for the Study of Extraterrestrial Intelligence*) og *Disclosure Project* (www.disclosureproject.org) registrert ca. 450 konfidensielle navn, hovedsakelig på høytstående sikkerhetsgraderte personer. Forutsetning for vitnemålene

er en lovfestet garanti mot eventuelle represalier. Astronautene Edgar Mitchell og Gordon Cooper, Vatikanstatens representant Corrado Balducci og fotolaborant Donna Hare (Johnson Space Center, Houston) med flere hører til de vitnene som åpent og uten reservasjoner aksepterer forpliktelsene. Vitnene står i et bevisst etisk forhold til seg selv og sine omgivelser, men vegrer seg ikke for å være direkte på sak for å oppnå det paradigmeskiftet som er nødvendig for å avsløre denne konspirasjonen som uinnvidde ikke helt kan forstå.

“The resistance to any new idea is proportional to its importance.

Bertrand Russell.

Under et intervju i 1993 for CSETI uttrykte Jim Woolsey (CIA-direktør 1993-95) sin beklagelse over den kjensgjerning at fortløpig informasjon om ufovirksomhet utvilsomt ble sensurert for den endte på hans skrivebord. Klassifiserte ufo-dokumenter inndelt og ordnet i henhold til «*Above top secret and need to know*» er forbeholdt president Bush. Hevet over presidenten og de folkevalgte organene eksisterer det en dunkel og relativt liten gruppe personer innenfor etterretningen med forbindelser til forsvars-industrien. Åpenbart uten skrupler forbeholder denne gruppen seg retten til en global overordnet kontroll og styring av potensiell uforskning. Eisenhower var den første av USA-presidentene som vedsto seg gruppens eksistens.

Det er verdt å merke seg at det offisielt kjente teknologiske nivået for en stormakt er en skygge som følger 15-40 år etter hemmelig militær standard. I USA blir «*Pentagon Black Budgets*», ikke offentlig registrerte budsjetter på milliarder av dollar, kanalisert utenom regulære anbudsrunder til militære-industrielle prosjekter. Opprustning i rommet og utvikling av avansert flyteknikk med utgangspunkt i ufoteknologi hører med til de skjulte prioriterte oppgavene. *Stealth*-flyet, kodebetegnet TR-3B, med

fremdriftsaggregater (antigravitasjon) [1] utviklet ved Livermore Labs og Sandia Corporation i USA er til forveksling lik de triangelære ufoene som ble observert over Belgia 30.-31. mars 1990. Minst tre eksemplarer av TR-3B var i operativ tjeneste i 1994.

«It may not be an unattainable hope that some day a clearer knowledge of the processes of gravitation may be reached; and the extreme generality and detachment of the relativity theory may be illuminated by the particular study of a precise mechanism.» - Albert Einstein.

Det amerikanske forsvarsbudsjettet var i 1999 på 270 milliarder dollar eksklusive «*Black Budgets*» som på verdensbasis var beregnet til å være i størrelsesorden 200 milliarder dollar. Budsjettene i 1999 for Kina, Nord-Korea og Irak var på respektive 29, 6 og 3 milliarder dollar.

I kjølvannet av seriøse meldinger om ufoer følger det vanligvis en desinformasjon redigert av sterkt motiverte personer som utviser en frapperende oppfinnsomhet. Med god håndgripelighet oppnår den avledende redegjørelsen langt større tiltro og oppmerksomhet. Villedende informasjon utnytter allment etablerte holdninger fra vitenskapelige miljøer og samfunnet generelt for å forsvare og underbygge tilsynelatende vitenskapelige fakta med fagmessig integritet.

Det anerkjente fagtidsskriftet *Aviation Week and Space Technology* mottar fra tid til annen opplysninger fra forskere og ingeniører som bryter taushetsloftet i håp om en åpen og kommersiell anvendelse av spesifikke deler av teknologien [2]. Utfallet blir konsekvent en etterretningstjeneste som settes i høygir, og ganske snart er informasjonslekkasjen demmet opp.

Forskning og utvikling (*reverse-engineering*) av mekaniske og elektroniske komponenter hentet inn fra konfiskerte utenomjordiske fartøyer gir meget viktige fortrinn i det teknologiske kappøpet. Det er underskrevet avtaler som forbyr militær etterretning å utføre hemmelige oppgaver på vertsklandets jord. Avtalene brytes ustanselig når operative enheter (*ufo retrieval groups*) globalt overvåker og henter inn ufoer som nød-

lander og endog skytes ned med høyintensitetslaser. Den nord-amerikanske luftforsvarskommando, NORAD, er en viktig støttespiller med sine varslingsystemer som består av både satellitter og bakkestasjoner. NORAD anvender samlebetegnelsen «*fast-walkers*» for ufoer registrert via varslingsanlegget. Det anbefales å studere båndopptakene fra romfergen *Discovery*, oppdrag STS-48 (1991), som avslører at det virkelig skytes mot romskip med laserildledningsutstyr (bakke til luft). Avfyringsbasene er nu stedfestet: Exmouth Bay/North West Cape (Vest-Australia) og Pine Gap (Sentral-Australia). Mannskapet på *Discovery* sto på den militære lønnslisten under dette oppdraget. Ballistiske analyser utført av bl.a. Jack Kasher, professor i astronomi (universitetet i Omaha, Nebraska), avkrefter påstandene om at det er ispartikler som observeres på videofilmen. Med denne episoden ble det slutt på usensurerte bildeoverføringer fra romfergene.

Deler av den sivile internasjonale makteliten og storkapitalen er også engasjert i desinformasjonen, fordi de urettmessig har oppnådd konkurransefortrinn med overføringer av ufoteknologien. Storkapitalen er på verdensbasis samlet dels til ca. 250 enkeltstående personer, og dels til storkonserner som kontrollerer markedene gjennom karteller og truster med fullstendig dominans i bransjer som IT, olje og gass. Miljøvennlige energiprosesser fra ufoteknologien som anvendes i det skjulte militære høyteknologiske miljøet, med muligheter til å konkurrere ut olje og gass, blokkeres fra det åpne markedet. Innenfor mediebransjen er en rekke økonomiske sammenslutninger (kontrollskapskaper) opprettet med det overordnede mål å sensurere relevant informasjon fra televisjon, radio og avis. Også politisk er storkapitalen en maktfaktor av betydning.

I henhold til FOIA (*Freedom Of Information Act*) er det i USA frigitt flere tusen sider ufodokumentasjon fra både CIA, DIA (*Defence Intelligence Agency*) og NSA (*National Security Agency*), men av hensyn til «nasjonens sikkerhet» er avgjørende vitenskapelige data konsekvent radert bort. En folkebevegelse på linje med ikke-voldskampanjen mot raseskillet i USA i 1950-årene må kanskje til for virkelig å friggi arkivene.

Det nyeste kampmidlet for å avspore ufoforskningen er holografiske metoder for fremstilling av virtuelle tre-dimensjonale bilder som simulerer ufoer i bevegelse på natthimmelen. Lykkeligvis finnes det fraksjoner innenfor sikkerhetstjenesten med et incitament til en sannferdig og kontrollert informasjonstilførsel for å forberede allmennheten på og gradvis akklatisere den

til en «ny virkelighet» som før eller siden må komme. Filmprodusenter hvis ærender løper, står bak bl.a. TV-seriene «*Millennium*» og «*X-Files*» som inneholder realiteter iblandet eventyr. En teknologisk kuriositet som teleportering av objekter ofte framstilt i science fiction-serier har faktisk en parallell i virkeligheten, riktignok foreløpig bare i form av foton (lyspartikkel) - teleportering. Neste utviklingstrinn blir forsøk med

“It may not be an unattainable hope that some day a clearer knowledge of the processes of gravitation may be reached; and the extreme generality and detachment of the relativity theory may be illuminated by the particular study of a precise mechanism.

Albert Einstein.

atomer. Fremtidig anvendelse antas å komme innenfor informasjonsteknologien.

Til tross for iherdige sabotasjeforsøk fra konkurrerende IT-selskaper er American Computer Company (ACC) i ferd med å revolusjonere informasjonsteknologien med sin transkapasitor (registrert varemerke: *Transfer Capacitor*). Dette produktet bygger på en nesten uvirkelig halvlederteknikk som vil foredele transistoren. Historien om transkapasitoren har sitt utspring i ufokomponenter beskrevet i laboratorienotater som ACC, under direktør Jack Shulman (nobelpriskandidat?), har fortolket og utviklet til et teknisk gjennomførlig produkt. Bell Labs/AT&T og den militære ekspertisen med tilgang til tilsvarende notater er blitt stående og stange mot uløste problemer. ACCs underlagdokumentasjon (*shopkeeper's notebook*) tilhørte dødsboet etter militærforsker Michael Proskauer (pseudonym) og ble innlevert av enken. Beskrivelser og skisser av transkapasitoren eksisterer så langt tilbake som til 1947, men arbeidet med å kanalisere skjulte ufoinventarer til diverse uavhengige laboratorier for forskning og utvikling ble satt i system av Pentagon i 1961. Berørte laboratorier er knyttet til navn som bl.a. Du Pont, Monsanto, Bell, IBM, Dow Corning og Hughes Aircraft [3]. ACC har fått innsyn i ytterligere dokumenter mot at Pentagon holdes informert. ACC og Intel Corporation har nu inngått et samarbeid for videreutvikling av transkapasitoren med tilhørende hardware og software.

I ettertid er det klart at teknologispranget fra radiorøret til transistoren stred mot sunn fornuft. Det kan følgelig stilles spørsmålstegn ved tildelingen av Nobelprisen i fysikk for 1956 til William Shockley og to kolleger fra Bell Labs. Shockley står oppført som leder av forskningsgruppen som utviklet spisskontakt-transistoren (1947) og

flatekontakt-transistoren (1951). Undersøkelser i 1998 av objektene på bilder fra utstillingen i Bell-museet som skal illudere en prototyp transistor er nu identifisert som en prototyp høyspenningslikeretter (diode eller triode) med tilhørende vakuumkammer. Etterforskningen konkluderer med at den virkelige ufotransistoren var så avansert i sin oppbygning at en fremvisning ville avslørt opprinnelsen. Det er symptoma-

tisk at utstillingen ble fjernet rett forut for et besøk på museet av ACCs etterforskere.

Jerry Hartsell (*ex-chairman of IBM World Trade Corporation*, 1956-72) har nylig skrevet manuskriptet til selvbiografien «*Thinking True Blue: Confessions of an IBM Chairman*». Teksten bekrefter den tilslørte opprinnelsen til transistoren. Utgivelsen av boka ble stanset! For spesielt interesserte: følg ledetråden IBM Corporation, Armonk.

Universets mangfold og mulighetene til fredelig sameksistens med et kosmisk samfunn vil varsle ille for nasjonalismen og dens ledere og aktualisere slagordet «*one planet, one people*». Over 100 millioner mennesker drept i kriger opp gjennom historien sier det meste om kampinstinktet hos menneskehekkjønnene. Det vil ikke forundre om utenomjordiske sivilisasjoner har satt vår klode i karantene, eller kanskje en kosmisk pakt forbyr direkte påvirkning av sivilisasjoner.

For mange er det de enorme avstandene i universet, populært kalt «*God's quarantine regulation*», som taler imot eventuelle besøk på vår klode av utenomjordiske. Offisielt er det to hovedsyn som råder i vitenskapelige kretser. Radioastronomer engasjert i SETI (*Search for Extraterrestrial Intelligence*) prosjektet viser til den store spredningen av stjerner og de teknologiske begrensningene for hurtig fremdrift som en konsekvens av Den Spesielle Relativitetsteorien. Men enkelte andre fysikere og ingeniører som forsker på avanserte fremdriftsaggregater, ser ikke bort fra fremtidige hyperraskere romreiser med forhaling av rom og tid.

En nytenkning om ufosaken blir uten tvil nødvendig i fremtiden, og det blir en oppgave for politikere og media. Det haster med å få på plass tiltak som kan bidra til en bærekraftig utvikling. Åpen kontakt med utenomjordiske intellekter kan gi mennes-

keheten ny miljøbevissthet og en innsikt i teknologien som kan vise vei ut av den ► ► økologiske krisen. Tilgang på banebrytende «grønne» energikilder som er sperret inne i *Black Projects* [4] vil kreve en omlegging av internasjonal økonomi, ressursbruk og bl.a. bryte med oljeanalytikernes uvilje mot realistiske prisprognoser for nye energiformer. Det advares mot å tro at nye energiprosesser vil endre energimarkedene over natten. Det vil ta minst 10-15 år før de kommer til praktisk og kommersiell anvendelse.

Moderne vitenskap har utviklet seg med

små skritt ut fra den i dag mindre selvfulgelige forutsetningen om fysisk og psykologisk distanse. Forskjellige teorier innenfor filosofi og naturvitenskap har opp gjennom tidene forsøkt å gi svaret på universets skjulte egenskaper. Det vesentlige er ydmykt å innse at vi fra vårt vesle vindu ikke iakttar en ytre virkelighet som eksisterer uberoende av vår bevissthet.

Astronaut Bormans bilde av en vakker blå jord som steg opp over et månelandskap vekket oss fra angsten for det ukjente himmelrommet til en ny trygghet overfor det uendelige og evige. Som i en stor vugge

er vi omhyggelig og tett omsluttet av et univers under stadig bevegelse. Enhver reise i livet, i tid og rom, vil bli en ensom reise uten innhold om den ikke foretas med forståelse, toleranse og kjærlighet. Dette faktum vil forsterkes når menneskeheten en dag står på terskelen til å bli innlemmet i et kosmisk felleskap, med samordning av rasene uansett visuell ulikhet og med det avikendes og unikes rett.

Kronikken er tilegnet min venn fra studietiden Dr. Richard Pendleton, NASA (National Aeronautics and Space Administration).

KILDER / BAKGRUNNSMATERIALE

[1] Electrogravitics Systems (declassified report)

AF Wright Aeronautical Laboratories
Wright-Patterson Air Force Base
Technical Library
Dayton, Ohio 45433
TL 565 A9
Bar Code: 3 1401 00034 5879

[1] Reports on a New Propulsion Methodology (1993)

Edited by Thomas Valone, M.A., P.E.
Foreword by Elizabeth Rauscher, Ph.D.
"The U.S. Antigravity Squadron", Paul A. LaViolette, Ph.D.
Integrity Research Institute, Washington
DC 20005
ISBN 0-9641070-0-7

[1] Unconventional Flying Objects, A Scientific Analysis (1995)

Paul R. Hill, retired Chief Scientist-Manager, NASA Langley Research Center
Awards: Tau Beta Pi, University of California
NASA Exceptional Service Medal for "Outstanding Scientific Leadership"
Foreword by retired McDonnell Douglas R&D manager Robert M. Wood
Frontispiece by Apollo 14 astronaut Edgar Mitchell, Sc.D.

Hampton Roads Publ. Co
ISBN 1-57174-027-9

[1] Guidelines to Antigravity (1962)

Dr Robert Forward
www.whidbey.com/forward/pdf/tp007.pdf
(www.whidbey.com/forward/techpubs.html)

[2] Aviation Week and Space Technology magazine (March 9, 1992, page 66-67).

[3] *"Companies studying the implications of gravitics are said in a new statement, to include Glenn Martin, Convair, Sperry-Rand, Sikorsky, Bell, Lear Inc. and Clark Electronics.*

..... The aim would be to concentrate on electrostatics for propulsion first and widen the

practical engineering to include establishment of local gravity forcelines, independent of those of the earth's, to provide unfettered vertical movement as and when the mathematics develops.

..... A giant company like AT&T has already revolutionized modern warfare with the development of the junction transistor and is expected to find the final answers to absolute vehicle levitation."
Aviation Report (December 9, 1955).

[4] www.altenergy.org/3/new_energy/new_energy.html

Tallerkener full av hemmeligheter

I anledning av at det til sommeren er 50 år siden en av UFO-historiens mest markante hendelser fant sted, UFO-bølgen over Washington D.C. i juli 1952, bringer vi denne artikkelen hentet fra *Washington City Paper* (nettutgaven) i fjor. Observasjonsbølgen utløste en heftig offentlig debatt om UFO-fenomenet i USA, og er av de fleste UFO-etterforskere i ettertid blitt ansett som noen av de beste og mest overbevisende observasjonene med hensyn til UFO-fenomens realitet.

Artikkelen er i to deler, siste del kommer i neste nummer.

Artier etter den berømmelige UFO-invasjonen i Washington spør vitner, skeptikere og troende hverandre: "Hvor var du i 1952"?

PAULA: Hva hendte Jeff?

JEFF: Jeg så en flygende tallerken.

PAULA: En tallerken? Du mener av den typen som kommer ovenfra?

JEFF: Jepp, eller noe lignende. Den var formet som en stor sigar. Dan så den også. Når den passerte over oss, ble hele kabinen opplyst av et blendende lysskjær. Deretter kom en forferdelig sterk luftstrøm som blåste oss ut av kurs.

PAULA: Rapporterte du dette?

JEFF: Ja, vi sendte umiddelbart en melding over radioen og de sa: "Hold kjeft om dette til dere lander." Deretter, så snart vi hadde landet ble vi tatt i forvaring av gjeng høyere offiserer som fikk oss til å sverge å holde kjeft om hele greia. Å, jeg kunne bli så forbannet. Disse tingene er blitt sett i mange år. De er her, det er et faktum. Og folk har rett til å få vite om det.

PAULA: Det må være noe du kan gjøre med dette.

JEFF: Å nei da, det går ikke. Hva er vitnen med å hause det opp? I går kveld så jeg et flygende objekt som umulig kunne ha kommet fra denne planeten. Men jeg kan ikke si et ord. Jeg er brakt til taushet av generalene! Jeg kan ikke en gang innrømme at jeg har sett gjenstanden!

—*Plan 9 From Outer Space*, 1959

Howard Cocklin, assisterende sjefsflygeleder i kontrolltårnet på Washingtons innenriksflyplass, arbeidet på nattskiftet lørdag kveld den 19. juli 1952. Like etter at han

hadde satt seg i stolen foran en radarskjermer, dukket det opp et uidentifisert hvitt punkt på skjermen.

"Vi fulgte et fly som nettopp hadde tatt av, da et annet mål brått dukket opp", sier Cocklin, nå 82 år gammel og bosatt i Fairfax, Virginia. "Det beveget seg helt uten mål og mening. Det gikk til venstre og høyre. Vi visste at det ikke var et fly, fordi fly beveger seg i én retning. Men det var et tydelig signal, akkurat som fra et fly. Deretter fikk vi oppkalling fra en mann ved navn Harry Barnes, som jobbet ved Air Route Traffic Control (ARTC – Rutetrafikk kontrollsenteret) under oss. Han ville vite om

vi hadde sett det han hadde sett, hva det nå måtte være."

Tre dager senere kunne man lese overskriften "Radar Spots Air Mystery Objects Here" (dårlig oversatt: "Radar oppdager mystiske luftobjekter her"). Overskriften gikk over tre spalter på forsiden av *Washington Post*. Avisen kunne melde at

radaroperatører ved den innenriksflyplassen hadde registrert en rekke uidentifiserte flygende objekter – "kanskje en ny type "flygende tallerkener" – på radarskjermene i løpet av weekenden.

Artikkelen utgjorde første avsnitt i beretningen om det som skulle bli historiens største UFO-flap. Mer enn 500 UFO-observasjoner ble innrapportert til US Air Force denne julimåned, noe som fremdeles er rekord.

Tegneseriehefter hadde i flere år behandlet emnet på utførlig vis, men observasjonene over Washington stjal spalteplass fra demokratenes landsmøte i 1952, og fikk president Harry Truman til kreve en forklaring fra det amerikanske luftforsvaret.

” Antallet UFO-observasjoner hadde sakte, men sikkert økt siden Den andre verdenskrig, den gang atmosfæren var tettpakket med flere fartøyer enn noensinne bemannet med jordboere. Observasjonene over Washington markerte imidlertid en tydelig endring i UFO-historien

Washington invasjonen, som den er blitt hetende i UFO-litteraturen, fikk CIA til å vri hendene i fortvilelse over hvordan de skulle dempe det offentlig hysteriet.

Antallet UFO-observasjoner hadde sakte, men sikkert økt siden Den andre verdenskrig, den gang atmosfæren var tettpakket med flere fartøyer enn noensinne bemannet med jordboere. Observasjonene over Washington markerte imidlertid en tydelig endring i UFO-historien. Ikke på grunn av at *Washington Post* kunne rapportere at: "For første gang... ble objektene registrert på radar." Det hadde skjedd tidligere.

Men avisen brakte ikke meldingen om at U.S. Air Force tidlig om morgenen den 20. juli sendte en F-94 jetjager for å avskjære de flygende objektene, som hadde blitt sporet i det beskyttede luftrommet over Det hvite hus og Kongressen. Eller at tre uavhengige radarer, to ved innenriksflyplassen og én ved Andrews Air Force basen 16 kilometer lenger øst, ved én anledning den natten og på samme tid hadde registrert de samme uidentifiserte målene før de forsvant. Eller at for omtrent første gang i historien ble en gruppe uidentifiserte radar "blips" blitt bekreftet med en rekke visuelle observasjoner av merkelige lys på himmelen.

For Harry Barnes, som var senior ARTC kontroller på innenriksflyplassen, kalte opp Cocklin den kvelden hadde en tekniker inspisert radarutstyret for eventuelle feil. Teknikeren kunne ikke finne noe galt.

Rundt klokken ett om natten kalte en ARTC-operatør opp Capital Airlines flight nr. 807. Flyet hadde nettopp tatt av og flygerne ble spurt om de kunne se noen mistenkelige lys omkring dem. Et øyeblikk etter kunne man høre pilotens stemme drønne over radioen: "Der er det et – på høyre side – og der forsvinner det." Stemmen tilhørte kaptein Casey Pierman som hadde 17 års erfaring. En radaroperatør på bakken kunne se at en prikk på skjermen til høyre for flyet forsvant.

Pierman rapporterte om et halvt dusin flere lys i løpet av de neste 14 minuttene, og beskrev dem som "meteorer uten hale." Alle korresponderte med tilsvarende prikker på radarskjermene ved ARTC-senteret. Noen av lysene, uttalte han, beveget seg raskere enn stjerneskudd. Hver gang Pierman

” På Andrews flybasen kunne militært personell observere lys på himmelen

”rapporterte at et lys raste vekk i stor hastighet,” skrev Barnes i en artikkel i en New York-avis få dager senere,

”forsvant det fra radarskjermen vår.”

På Andrews flybasen kunne militært personell observere lys på himmelen. ”Jeg så et sterkt lys syd for Andrews AFB som beveget seg fra øst til vest med en kolossal hastighet,” rundt klokken to om morgenen, skrev sersjant T. Davenport i en militær rapport datert 21. juli 1952. ”Lyset beveget seg fra Andrews omtrent til Potomac elven i løpet av omkring 5 til 15 sekunder... Fargen var rødoransje. Senere fikk vi se noe som så ut til å være en stjerne nordvest for flyplassen. Den var veldig lyssterk, men hadde ikke samme farge. Denne var sølvblå. Bevegelsen var veldig ujevn, den beveget seg fra den siden til den andre. Tre ganger så jeg at et rødt objekt forlot det sølvfargete objektet i stor hastighet og beveget seg i østlig retning, ut av syne.”

Davenport fikk se en annen gruppe med merkelige lys den natten; den observasjonen ble avsluttet nærmere klokken 03.30. Dette var omtrent en halv time før en pilot på et passasjerfly som nærmet seg innenriksflyplassen fra sør, kalte opp kontrolltårnet for å melde om et lys i en posisjon utenfor hans venstre vinge. Objektet viste seg på radarskjermene både i tårnet og på ARTC-senteret, hvor det glødet fra alle ra-

darskjermene i den halvt opplyste hallen. Da piloten meldte om at lyset begynte å forsvinne bak flyet, fadet den korresponderende prikken ut på skjermen.

Rullebanene på Washingtons Bolling Air Force base var under reparasjon, derfor forlot en F-94 New Castle Air Force base i Delaware ved soloppgang for å gjennomføre hovedstadens luftrom. Luftforsvarets hovedkommando hadde ikke respondert på ARTC-senterets gjentagne forespørsler om hjelp i løpet av natten, i følge en rapport som en flygeleder hadde avgitt til Luftforsvaret.

I en telefonsamtale flygelederen hadde klokken 3 om natten, uttalte en offiser ved Luftforsvarets hovedkommando at "all informasjon blir brakt videre til høyere myndighet og [jeg] vil ikke diskutere saken nærmere." Flygelederen fortsatte: "Jeg insisterte på at jeg ville vite om det ble brakt videre i natt, og han sa ja, men ville ikke gi meg noe hint med hensyn til hva som eventuelt ble gjort med det som fløy rundt på himmelen over Washington."

På det tidspunktet da F-94-jageren lettet fra rullebanen, hadde målene allerede forsvunnet fra radarskjermene. Etter noen få minutters leting, gjorde jetjageren en U-sving og fløy hjem igjen.

Barnes beskrev hendelsene lørdag natt i en artikkel han skrev for New York-avisen *World-Telegram and Sun*, som ble offentliggjort samme morgen som artikkelen i *Washington Post*. "I løpet av seks timer om morgenen den 20. juli var det minst 10 uidentifiserte objekter som beveget seg over Washington," skrev han. "Jeg kan trygt si at de utførte manøvrer som ingen kjente luftfartøy kan utføre. Med dette mener jeg at radarskjermene viste at de kunne utføre svinger i rett vinkel og samtidig fullstendig reversere den retningen de fløy i... [Vi] kunne ikke finne noe mønster i bevegelsen til objektene. Det syntes likevel som om de var mest aktivt rundt de flyene vi kunne følge på radarskjermene."

Luftforsvaret hadde allerede undersøkt UFO-fenomenet i fem år da observasjonene inntraff sommeren 1952. Kaptein Edward Ruppelt, nyutnevnt leder av undersøkelsesteamet – med kodenavn Blue Book og tilholdssted på Wright-Patterson Air Force basen i Dayton, Ohio – landet i Washington klokken 10 om morgenen 20. juli. Hans besøk var avtalt tidligere og han kom tilfeldigvis over nyheten om observasjonene i morgenavisen. Pressen hadde gjort et scoop på informasjon fra Luftforsvaret.

Sent på kvelden, etter en dag med briefing av diverse militære instanser, flere møter, samt forsøk på å holde pressen på avstand i Pentagon, var Ruppelt ivrig etter å

løse helgens mysterium. Han planla å besøke både den nasjonale flyplassen og Andrews basen, luftfartsselskapenes kontorer, samt meteorologene.

Men Pentagon ville ikke gi ham noen stabsbil; intendanturkontoret forslø at han kunne ta drosje og sette det på regningen for refunderbare utgifter. Ruppelts lønn på 9 dollar om dagen, beregnet på et hotell-

” På det tidspunktet da F-94-jageren lettet fra rullebanen, hadde [radar]målene allerede forsvunnet fra radarskjermene

rom og et par måltider, ville bare dekke en brøkdel av en lang natts drosjeregninger. Han tok neste fly tilbake til Dayton.

Når han blir spurt om hva han trodde lå bak "blippene" på radarskjermen den natten, bryter Cocklin ut i en lang latter som avsluttes med et kort, stakatto host. "På den tiden trodde jeg det hadde noe med utenomjordiske å gjøre," sier han. "Det gjør jeg fremdeles."

Nøyaktig en uke senere, sent på kvelden den 26. juli, fikk flere piloter som fløy over Washington D.C.-området øye på noen underlige flygende lys. De så ut som fem glødende oransje og hvite objekter som fløy i en rekke. En pilot på et B-29 bombefly fra luftforsvaret som cruiset i nesten 10 000 fots høyde kunne se "tre hvite, kraftig blinkende objekter med gulbrune kanter," i føl-

” Luftforsvaret hadde allerede undersøkt UFO-fenomenet i fem år da observasjonene inntraff sommeren 1952

ge en rapport til Luftforsvaret datert 31. juli 1952. "De beveget seg omtrent med lydens hastighet, hver av dem hadde [en] gulaktig hale. Første objektet beveget seg over him-

melen i en hesteskobane...; det andre så ut til å falle vertikalt; og bevegelsen til det tredje [var] ikke identifiserbar."

På bakken så en sersjant på Andrews basen "et blålig hvitt lys som beveget seg... med en kolossal hastighet," i følge en rapport til Luftforsvaret. "Omtrent ett minutt senere... så jeg samme type lys. Disse lysene hadde ikke samme karakteristikk som stjerneskudd. Det var ingen hale og [de] syntes å slukne heller enn å forsvinne, og de beveget seg raskere enn noe stjerneskudd han hittil hadde sett."

Nøyaktig på samme tid, klokken 22.23 viser en rapport fra Luftforsvaret at en sersjant ved en radarskjerm på Andrews la merke til "svært mange [radar]mål... Vi observerte mål som fulgte svært forvirrende kurs, noen ganger syntes de å stoppe, for deretter å reversere retning, siden å akselerere, og deretter redusere hastigheten... Det største problemet syntes å være det store antall objekter som var tilstede, noe som gjorde det vanskelig å velge ut enkeltmål for nærmere undersøkelse."

Al Chop, Blue Books sivilt ansatte PR-ansvarlige, befant seg i sengen sammen med sin kone i deres hjem i Alexandria, Virginia, da telefonen ringte like før midnatt den 26. juli. En tjenestemann fra Cicil Ae-

” Når han blir spurt om hva han trodde lå bak "blippene" på radarskjermen den natten, bryter Howard Cocklin, assisterende sjeflygeleder i kontrolltårnet på Washington innenriks flyplass, ut i en lang latter som avsluttes med et kort, stakatto host. "På den tiden trodde jeg det hadde noe med utenomjordiske å gjøre," sier han. "Det gjør jeg fremdeles."

ronautics Administration (CAA – Direktoratet for sivil luftfart) var på tråden. "Han fortalte meg at de hadde UFOer på radaren og at de fikk den samme radarresponsen ved Andrews basen," sier Chop, nå 85 år gammel og bosatt i Palm Desert, California. "Han sa at det var en hel drøss med journalister der og at de praktisk talt holdt på å slå inn døren. Han sa at jeg måtte komme meg ned der. Jeg sa at jeg skulle prøve å være der så raskt som mulig."

Chop ankom ARTC-senteret like etter midnatt sammen med sin kone, som var redd for å være alene igjen hjemme. "Jeg så på radarskjermen og det var omtrent 10 el-

ler 14 ukjente mål,” sier han. ”De så ut akkurat som fly – de hadde samme tydelige signal – men vi kunne ikke kontakte dem. Vi bare så på hverandre omtrent for å si ”Hva skal vi gjøre?” Vi kunne bare observere dem. Vi var på en måte hjelpeløse.”

Da to F-94 tok av fra New Castle flyplassen rett etter midnatt med retning Washington, hendte noe merkelig, selv i forhold til hva som tidligere hadde skjedd: ”I samme øyeblikk som de to flyene kom til syne”, minnes Chop, ”forsvant UFOene. Etter omtrent 20 minutter fant pilotene ut at de ikke kunne gjøre noe. Derfor forlot de luftrommet over Washington. Men like etter at de hadde returnert kom UFOene tilbake igjen. Det var det merkeligste jeg har vært vitne til i hele mitt liv.”

Ifølge Ruppelts Blue Book memoarer fra 1956, *The Report on Unidentified Flying Objects* (”Rapport om uidentifiserte flygende objekter”) forsvant ikke prikkene fra radarskjermene da jetjagerne kom inn i luftrommet over Washington. De forflyttet seg istedenfor til Newport News, Virginia. Luftforsvarets egne opptegnelser er i overensstemmelse med Ruppelts egen rapport. Folk som var ute for å se på stjernene ringte Langley Air Force basen nær Newport News og meldte om lys som fløy rundt omkring på nattehimmelen. En F-94 lettet fra Langley og piloten låste radaren på målet. Etter tre vellykkede ”lock-ons” mistet han målet. Det var da prikkene kom tilbake på radarskjermene i Washington, ifølge Ruppelt.

For F-94 jagerne hadde lettet fra New Castle, hadde reporter fra *Life* ved navn Robert Ginna ringt til Ruppelt i Dayton for å spørre hva Luftforsvaret gjorde med de siste observasjonene. Ruppelt hadde ikke hørt om dem – det samme skjedde helgen før, da pressen hadde fått informasjon fra militære kilder – så han la på røret. Han ringte major Dewey Fournet, som var blitt utpekt som Blue Books bindeledd til regjeringen i Washington, og ga beskjed om at han måtte dra til innenriksflyplassen. På veien tok Fournet med en elektronikkspert fra marinen ved navn Holcomb, og reiste deretter til flyplassen hvor Chop ventet.

I de tidlige morgentimene den søndagen – i Luftforsvarets rapport er det ikke oppgitt noe eksakt tidspunkt – kontaktet Fournet Luftforsvarets hovedkommando i Pentagon og enda to F-94 tok av fra New Castle basen for å undersøke luftrommet over Washington. Pilotene ble dirigert mot radarmålene av ARTC operatørene. Chop sa at han raskt skriblet ned konversasjonen mellom pilotene og bakkepersonellet for å bruke dette i en rapport til Luftforsvaret.

Tårnet spurte om en av pilotene, [løytnant] William Patterson, om han kunne se

” Da to F-94 tok av fra New Castle flyplassen rett etter midnatt med retning Washington, hendte noe merkelig: ” I samme øyeblikk som de to flyene kom til syne, forsvant UFOene. Etter omtrent 20 minutter fant pilotene ut at de ikke kunne gjøre noe. Derfor forlot de luftrommet over Washington. Men umiddelbart etter at de hadde returnert kom UFOene tilbake igjen. Det var det merkeligste jeg har vært vitne til i hele mitt liv.” —Al Chop

noe,” sier Chop. ”Og han svarte, ’Jeg ser dem nå og de er alle rundt omkring meg. Hva skal jeg gjøre?’ Og ingen svarte, fordi vi ikke visste hva vi skulle si til ham.”

Ifølge Ruppelts beretning, fortalte Patterson om de omkringflygende lysene til journalister den påfølgende morgenen. ”Jeg prøvde å opprette kontakt med objektene under 1000 fots høyde, men [flygelederne ved ARTC] dirigerte oss rundt omkring,” uttalte han. ”Jeg kunne se flere kraftig lys. Jeg fløy ved maksimal hastighet, men selv ikke med denne farten greide jeg å nærme meg dem. Jeg avbrøt jakten, fordi jeg ikke hadde noen sjanse til å ta dem igjen.”

Da de første solstrålene meldte at søndag morgen var i anmarsj, var radarskjermene tomte for alle ukjente mål. Fournet, Holcomb, og Chop kjørte hjem. ”Invasjonen” av Washington, D.C. var over.

Når han blir stilt det samme spørsmålet som Cocklin – Hva trodde han lå bak prikkene på radarskjermene den natten? – gir Chop nesten det samme svaret: ”På den tiden trodde jeg at vi fikk besøk av noen fra en annen planet,” sier han. ”Jeg tror fremdeles det samme etter alle disse årene.”

Ruppelt landet i Washington igjen mandag kveld, den 28 juli 1952. Byen var i fullt kaos.

Kveldsavisene kom med kraftige angrep mot Luftforsvaret gjennom overskrifter som: ”Fiery Objects Outrun Jets Over Capital— Investigation Veiled in Secrecy Following Vain Chase.” (”Lysende objekter flyr fra jet-fly over hovedstaden – Etterforskning hemmeligholdes etter mislykket jakt.”). Da Ruppelt sjekket inn på et hotell i sentrum flokket journalistene seg omkring ham. President Harry Truman fikk en assistent til å ringe Ruppelt neste morgen for å få en forklaring.

Luftforsvaret måtte si noe, så general-

major John Samford, lederen for Luftforsvarets etterretningsavdeling, innkalte til pressekonferanse ved Pentagon samme kveld. Ifølge et memorandum datert 29. juli, utstedt ved kontoret for generalinspektøren i Luftforsvaret var det ikke mye å fortelle. Memoet anklaget Luftforsvaret for å ha sent ut for mange nyhetsrapporter om observasjonene. ”Mye av publisiteten har vært basert på autoriserte nyhetsbulletiner fra Luftforsvaret”, sto det i memoet. ”Lederen for Etterretningsavdelingen fremhever at ingen teorier er aktuelle på det nåværende tidspunkt med hensyn til objektenes opphav og de anses for å være uopklarte.”

Hvis Luftforsvarets etterretningsavdeling virkelig fikk memoet, ignorerte de det. Den kvelden arrangerte toppoffiserene ved Pentagon den lengste og mest besøkte pressekonferanse siden Den andre verdenskrig sluttet syv år tidligere.

Samford fortalte journalistene at observasjonene høyst sannsynligvis hadde sitt opphav i temperatur inversjoner – lag med varm luft som ligger på toppen av kjøligere luft i Jordens atmosfære. Lagene med varm luft kalles inversjoner fordi lufttemperaturen normalt sett reduseres jevnt med økende høyde over bakken. Disse anomale lomene vil, ifølge teorien, fungere som svevende speil og bøye radarstråler tilbake mot bakken. Når disse strålene treffer fast materiale på Jorden – for eksempel en bygning eller en lastebil – tror operatøren at radaren har registrert et objekt i atmosfæren.

Ruppelt kunne se at pressen var urolig. ”Major Dewey Fournet og løytnant Holcomb, som hadde vært på flyplassen under observasjonene, var veldig tydelig ved sitt fravær,” skrev han i sine memoarer. Spesielt siden det var allment kjent... at de slett ikke var overbevist om at UFOene som ble registrert på radarene var vær fenomener.”

Ifølge referatet fra pressekonferansen, brakte en reporter navnet Pierman på banen, piloten som over radio rapporterte om lysfenomener med stor hastighet til ARTC-senteret under den første helgen med observasjoner. ”Pierman beskrev fenomenet som et lys som beveget seg frem og tilbake, samt at det utførte en rekke ulike manøvrer. Barnes fortalte meg at han dirigerte ham mot målet tre ganger,” uttalte reporteren. ”Deretter, sist lørdagsnatt, da alle kunne se prikkene på skjermene, dirigerte Barnes minst et halvt dusin trafikkflygere og andre fly mot de greiene og alle rapporterte at de kunne se lys.”

”Jeg kan ikke forklare det,” svarte Samford. ”Jeg kan ikke forklare det i det hele tatt.”

Men Luftforsvarets temperatur-inversjons hypotese gikk rett hjem hos de fleste

reporterne, selv om Samford kalte den “en 50/50 mulighet”. I det sommeren var på hell og høsten nærmet seg, ble dekningen av UFO-observasjoner i pressen redusert i takt med det reduserte antallet observasjoner, selv om *Life* offentliggjorde en artikkel i august hvor det ble antydnet at Luftforsvaret “hadde visst mer om radarmålene enn det de hadde innrømmet”.

Nesten ett år etter pressekonferansen, i mai 1953, offentliggjorde Direktoratet for sivil luftfart en rapport som var ment å avgjøre saken en gang for alle. Den konkluderte med at uidentifiserte radarmål “ikke representerer nye fenomener; de er heller ikke spesielle for Washington området.”

I rapporten argumenterte man for at temperatur inversjoner ofte blåser med vinden, noe som gir en illusjon av bevegelige mål på radarskjermene. I rapporten viet man et par setninger til å også å forklare de visuelle observasjonene: “Det må være klart at abrupte temperatursinversjoner oppe i luften kan bryte lys på mye av den samme måten som radarbølger og kan gi speilings-effekter.”

Etterforskere fra Direktoratet for sivil luftfart intervjuet Cocklin om observasjonene som ble gjort den første natten. “De var veldig nøye med å trekke i tvil alt hva vi sa,” minnes Cocklin. “Derfor holdt vi bare kjeft. Slik jeg husker det, så vi mange ting den natten, men vi nevnte dem ikke fordi de bare lo av oss. Vi brydde oss ikke så veldig mye om det.”

Merkelig nok baserte den ferdige rapporten seg på værdata fra 13. og 14. august 1952, ikke fra de to helgene i juli hvor UFOer kom på toppen av CIAs prioritetsliste.

Tidligere observasjoner hadde vanligvis involvert et begrenset antall observatører. I januar 1948 var en flyger i den luftbårne nasjonalgarden [“Air National Guard”] i Kentucky på treningstokt i lav høyde. Han befant seg mellom Georgia og Kentucky da han begynte å jage hva han trodde var en flygende tallerken inntil han nådde en høyde av ca. 25 000 fot. Deretter besvimte han av oksygenmangel og flyet gikk i spinn mot jordoverflaten, for til slutt å disintegre fullstendig før den traff bakken.[Det siktes her til den såkalte Mantell-saken, som av noen UFO-etterforskere har fått en konvensjonell forklaring, red. anm.] Senere det året ble en annen flyger fra den luftbårne nasjonalgarden involvert i en nærkamp i luften [“dog fight”] mot hva han påsto var et UFO, over Fargo, Nord-Dakota. Det fikk han til å fly så fort at han besvimte i en kort periode.

På samme tid begynte observasjonene å få stadig bredere dekning i dags- og uke-

presse. I april 1952 hadde tidsskriftet *Life* en artikkel med overskriften “Har vi besøkende fra rommet?”. Artikkelen brakte ferske historier om flygende “skiver” og “kuler av grønn ild” som ikke “kunne forklares ved hjelp av dagens vitenskap som naturlige fenomener – men utelukkende som kun-

” Offisielt anså ikke Luftforsvaret at UFO-fenomenet utgjorde noen fare; uoffisielt var man fremdeles på jakt etter forklaringer på mange observasjoner

stige innretninger, skapt og manøvrert av en høyere intelligens.”

I løpet av de neste par månedene ble de brevstore konvoluttene (A5-format) som man i prosjekt Blue Book brukte for å samle inn UFO-relaterte avisutklipp fra rundt omkring i landet, først byttet ut med konvolutter i A4-størrelse og deretter med skoesker.

Det forgående året hadde 169 UFO-rapporter kommet inn til Luftforsvarets etterretningsavdeling, 22 av dem ble aldri skikkelig oppklart. I 1952 fikk man bare i april inn 82 rapporter. Og da juli måned var over, måneden for hendelsene over Washington, var staben i prosjekt Blue Book begravd i 536 rapporter. Dette fikk i alle fall noen til å tro at interplanetariske romskip virkelig hadde vært inne i vår atmosfære. “Prosjekt Blue Book forsøkte fremdeles å være nøytral,” skrev Ruppelt. “Men noen ganger var det vanskelig.” UFO-hysteriet var virkelig i ferd med å ta av.

Og Hollywood sopte inn penger. Filmen fra 1951 *The Day the Earth Stood Still* [“Da-gen da Jorden sto stille”, red. anm.] som åpner med at en flygende tallerken lander

på hovedgaten i Washington (National Mall), forutså “invasjonen” av Washington året etter. Men selve den aktuelle invasjonen satte scenen for senere UFO-filmer, slik som *Plan 9 From Outer Space* fra 1959 og *Close Encounters of the Third Kind* fra 1977, hvor dekkoperasjoner på regjeringsplan inngår i handlingen.

I etterdønningene av Washington-observasjonene økte befolkningens bevissthet om UFO-spørsmålet. Offisielt anså ikke Luftforsvaret at UFO-fenomenet utgjorde noen fare; uoffisielt var man fremdeles på jakt etter forklaringer på mange observasjoner. Og Luftforsvarets manglende vilje til offentlig å sette UFO-spørsmålet på dagsorden, ble tolket, i alle fall av noen, som en mulig konspirasjon.

I et dokument fra Luftforsvaret i det nedgraderte arkivet til Prosjekt Blue Book, forvart ved nasjonalarkivet i College Park, Maryland, listes det opp flere dusin observasjoner rundt om i landet gjort i slutten av juli 1952. Forklaringer som “Ballong”, “Fly” eller “Astro (METEOR)” står ved siden av angivelser for tidspunkt og sted for hver observasjon. Ved siden av observasjonene gjort i Washington, D.C. og ved Andrews Air Force basen den 26. juli, står det med blokkbokstaver “UIDENTIFISERT”.

Kilde:

Washington City Paper, 14. desember 2001

Oversettelse:

Mentz Kaarbø

Etterretning og UFO?

Av Ole Jonny Brønne

Flere av de amerikanske etterretningsorganisasjonene har frigitt en god del tidligere gradert materiale om UFO og relaterte emner. Hovedsaklig er det FOIA (Freedom of Information and Privacy Act) som har gjort det mulig å søke om

frigivelse av dokumenter. FOIA tilsvarer omtrent vårt norske 'Innsyn i offentlig forvaltning', selv om vi ikke har noe tilsvarende i Norge. Mange av dokumentene er gjort tilgjengelig på Internett i Adobe Acrobat format.

CIA (Central Intelligence Agency) har etter diverse FOIA-rettssaker fra gruppene GSW (Ground Saucer Watch) og CAUS (Citizens Against UFO Secrecy), som er to private UFO-organisasjoner i USA, frigitt 305 tidligere hemmeligholdte UFO-relaterte dokumenter. Til sammen dreier det seg om 1050 sider. CIA er eneste organisasjon som ikke har lagt disse ut på web som PDF-dokumenter (Adobe Acrobat), men som gif-bilder - dette gjør at det er meget tidkre-

vende for interesserte å hente ned alle sider. Etter eget utsagn er 57 dokumenter fremdeles tilbakeholdt, men gjennomgang av og referanser i de frigitte dokumentene viser at minst 200 dokumenter er tilbakeholdt.

Hjemmeside: <http://www.foia.ucia.gov/ufo.asp>

FBI (Federal Bureau of Investigation) har frigitt 1694 tidligere hemmeligholdte UFO-relaterte dokumentsider. I tillegg kan man finne dokumenter om både Wilhelm Reich og Nikola Tesla - henholdsvis 813 og 265 sider.

Det bør legges til at innholdet selvsagt ikke har noe som helst å gjøre med TV-serien X-Files.

Hjemmeside: <http://foia.fbi.gov/room.htm>

NRO (National Reconnaissance Office) er en organisasjon med et budsjett på over US\$2 milliarder pr år (i 1984), hvis eksistens var totalt ukjent inntil på begynnelsen av 1980-tallet. Ettersom NRO innehar styring og kontroll med overvåkingssatellitter o.l., er det meget sannsynlig at NRO har dokumentmateriale om UFOer. På NRO

sin hjemmeside finner man en liste over stikkord som UFO-etterforskere tidligere har bedt om FOIA-søk på, men hvor man hevder å ikke ha funnet noe materiale. En rekke av disse stikkordene er UFO-relaterte. Men i kraft av gjeldende regler og bestemmelser, samt måten organisasjonen fungerer på, kan ikke noe som helst gjøres for å få frigitt noe av denne informasjonen.

Hjemmeside: <http://www.nro.gov/>

NSA (National Security Agency) har innrømmet å ha 239 UFO-relaterte dokumenter, hvorav 79 stammer fra andre, ikke navngitte departementer. Bare noen få av disse er frigitt - til sammen er det 436 sider om UFOer. De har også en meget lang liste over stikkord hvor det ikke er blitt funnet noen UFO-relaterte dokumenter på.

Hjemmeside <http://www.nsa.gov/docs/efoia/index.html>

(DIA) Defense Intelligence Agency har også en liste over dokumenter som er frigitt under FOIA. Til sammen 288 sider omhandler UFO. I tillegg er det også dokumenter frigitt angående parapsykologisk forskning i Sovjet (193 sider).

Hvorfor falt Steven Greers høring på stengrunn?

Oversatt og kommentert av Odd-Gunnar Røed

odd.gunnar.roed@ufo.no

Brevet til Jim Hickman fra Senator James Inhofe representerer en ignorant avvisning av Greer-høringen fra amerikanske kongressmenn eller deres rådgivere. Det kan også simpelthen reflektere Inhofes uvilje mot å kommentere og besvare rettmessige undersøkelser og spørsmål.

Kommentar

Ja ja, det måtte jo et økseskaftsvar til for å kaste lys over de mange tilfellene Steven Greer la fram for allmennheten i mai i fjor. For de som ikke fikk sett dette så var Internett mediet som formidlet time etter time med foredrag av offentlige personers selvpoplevde saker. Dette var i seg selv ganske enestående da disse menneskene stort sett fremdeles var i aktiv tjeneste og ikke

blant pensjonistenes rekker, noe som hittil har vært mest vanlig. Å svare på denne nedlatende måten vitner jo også om at øvrighetspersonene selv ikke har peiling på hva som eventuelt foregår. Å gi et historisk sammendrag på spørsmål om en aktuelt foregående sak sier jo det meste. Her gjelder det tydeligvis å svare generelt og unnvikende, og for all del ikke ta opp den aktuelle tråden. Dermed legger man ballen død for noen "får hengt seg på" noen av de løse trådene. For det vrimler av løse tråder opp gjennom UFO-historien og ikke minst gjelder det konklusjonene til de prosjektene som er nevnt i brevet (Project Sign, Grudge, Blue Book). Selv etablerte vitenskapsmenn som ikke til daglig driver med UFO-etterforskning, som for eksempel astrono-

miprofessor Peter Sturrock, stiller seg uforstående til Blue Book's konklusjon, og kaller det meget slett vitenskapelig arbeide.

Jeg vet ikke hva som måtte ligge av kuler og krutt i Greers mange vitner og deres utsagn, men en ting er tindrende klar: De fortjener å høres og bli behandlet med respekt, og få sine saker undersøkt på en nøytral måte av nøytrale forskere. Amerikanske skattepenger brukes jo til en mengde unyttige ting fra før, ikke minst alle de forskjellige hemmelige prosjektene som selv ikke kongressmenn som Inhofe har den ringeste anelse om. La skattepengene også gå til en høring om dette temaet, om det da ikke er frykt for at det skulle dukke opp noen lik her og der?

Hjemmeside: <http://www.dia.mil/Public/Foia/index.html>

Office of the Secretary of Defense/Joint Staff har også tilgjengelig en del UFO-dokumenter, til sammen 114 sider.

Hjemmeside: <http://www.defenselink.mil/pubs/foi/ufo/>

US Army (Records Management and Declassification Agency) offentliggjorde noen UFO-relaterte dokumenter den 1. desember 1998. Til sammen 339 sider.

Etter «US Army (Records Management and Declassification Agency) offentliggjorde noen UFO-relaterte dokumenter den 1. desember 1998. Tilsammen 339 sider.» »I tillegg kan interesserte gå til adressen www.majesticdocuments.com der de meget omstridte og omtalte MJ-12 dokumentene kan sees. En god del relaterte dokumenter er også tilgjengelig der, men disse er som sagt meget omstridte. Noen etterforskere vil ha det til at de er ekte, mens andre igjen mener de er falske - og diskusjonen for og imot raser videre. En annen kilde til informasjon og frigitte

dokumenter fra etterretningsorganisasjoner, er www.blackvault.com - som anbefales på det varmeste. Totalt er web-innholdet på rundt 5 GB - hvilket tilsvarer 7 CD'er!»

Dersom du ikke vil bruke tid på å hente ned alle disse dokumentene på egen hånd, kan artikkelforfatteren tilby en CD-plate hvor alle dokumentene (samt noen ekstra) er samlet. Kostnad for denne er 75,- (inkluderer media, kopiering, ekspedisjon, og porto). Adresse - se side 2. ☐

Svar fra Senator James Inhofe til Jim Hickman vedrørende tidligere mottatt brev angående Greer-høringen:

Mr. Jim Hickman

Elk City, Oklahoma 73644-5910

25. mai, 2001

Kjære Herr Hickman:

Tusen takk for utvist interesse angående høringene og fremsettingene i forbindelse med utenomjordiske fenomen. Til dags dato er det ikke rapportert om fiendtlighet fra uidentifiserte flygende objekter (UFOer), men jeg er enig i at dette er et fascinerende emne.

Fordi det var tvil om UFOene var nye fly eller hemmelige våpen under uttesting av fienden i forkant av en ny krig, ble flyvåpenet gitt ansvaret for undersøkelser av disse rapportene, for å slå fast hvorvidt det var en trussel overfor vår nasjonale sikkerhet. Det begynte med Project Sign, som ble videreført som Project Grudge for til slutt å bli kalt Project Blue Book. Flyvåpenet mottok mer enn 12 000 UFO-rapporter i tidsrommet 1948 til 1969. Den endelige konklusjonen var at selv om noen rapporter gjensto som uidentifiserte, var de ikke fiendtlige våpen eller utenomjordiske fartøy, kun naturlige eller konvensjonelle objekter som ikke kunne identifiseres på grunn av utilstrekkelig informasjon. Den gjennomgående konklusjonen fra vitenskapen er at ikke noe nytt har fremkommet i løpet av alle de årene som UFO-fenomenet er blitt undersøkt. Den 22. april 2001 ble British Flying Saucer Bureau, som har lett etter bevis for utenomjordisk liv de siste 50 år, nedlagt på grunn av mangel på UFOer.

Det er flere private organisasjoner i USA som er grunnlagt med det formål å samle inn, og i noen tilfeller, å undersøke UFO-rapporter. Imidlertid, grunnet fravær av UFO-aktivitet i den senere tid, fravær av vitenskapelig utbytte fra tidligere studier av fenomenet, og fravær av fiendtlighet fra alle tidligere rapporterte UFO-fenomen, ville det være uansvarlig å bruke skattepenger på høringer og fremvisninger om denne type fenomen. Kongressen fortsetter å finansiere NASAs utforskning av verdensrommet og National Science Foundations forskningsprogrammer innen radioastronomi. Disse programmene representerer vårt lands primære investeringer med hensyn til den vitenskapelig utforskning av mulig utenomjordisk liv.

Igjen, takk for dine kommentarer, og kontakt meg gjerne igjen med eventuelle fremtidige saker.

Med vennlig hilsen

James M. Inhofe

United States Senator.

UFO-bølgen i Belgia - ti år etter

Av Herma Brockmann

Det er nå ti år siden den mye omtalte UFO-bølgen i Belgia begynte å tone ut. Bølgen pågikk fra slutten av november 1989 til begynnelsen av 1992. I denne anledning har Christian Daubioul, leder av den belgiske UFO-organisasjonen CEEPA, blitt intervjuet av Herma Brockmann på UFO-Sveriges oppfordring.

UFO-bølgen ble også omtalt her i UFO, blant annet i nr. 2 1991.

Når fikk du først vite om at det foregikk noe utenom det vanlige?

- Jeg så et innslag i de belgiske TV-nyhetene om to politimenn som hadde gjort en UFO-observasjon. Jeg ble selvsagt svært interessert, men ante ikke da at det bare var den første av en lang rekke observasjoner som skulle holde belgierne på tå hev som ganske lenge.

Så folk var imponerte over alle de uvanlige besøkene?

- De var rimeligvis forbløffet og visste ikke hva som skjedde. Det ble snakket mye om disse hendelsene. Alle mulige intelligente, tvilsomme og direkte tåpelige teorier ble lagt fram.

Var folk redde?

- Ikke direkte. Når et "triangel" hadde svevet over samme hus i en halvtime meldte det seg kanskje følelse av ubehag. Men i det store og det hele var folk mest interesserte i mulige forklaringer. De følte seg ikke truet.

Hvordan stilte de belgiske myndighetene seg til dette – politi, regjering, forsvar?

- Hva som krenket belgisk luftrom ble selvsagt diskutert, med det var ingen direkte uro. Hendelsene ble ikke betraktet som noen trussel mot nasjonens sikkerhet. Mange spørsmål ble stilt og de har ennå ikke fått noen endelige svar.

Var du personlig engasjert i undersøkelsene av den belgiske bølgen?

- Det kan man trygt si! Noen ganger satt jeg åtte timer om dagen i telefonen og tok imot detaljerte rapporter fra hele landet, men først og fremst fra Eupen, Verviers, Liege, Namur og Torunai, samt fra den franske grensen. Når vi av forskjellige årsaker ikke kunne ta imot samtalen personlig, ble rapportene spilt inn på en automatisk telefonsvarer. Totalt registrerte jeg ca. 300 rapporter som måtte etterforskes.

Var det variasjoner i rapportene om uidentifiserte flygende objekter med hensyn til utseende, hastighet, akselerasjon og bevegelsesmønster?

- Det dreiet seg hele tiden stort sett om flygende triangler med et konstant lysende lys i respektive hjørner og et pulserende lys i midten. De fløy i sikksakk, akselererte til svært store hastigheter, fløy svært langsomt og lavt eller svedde uten å bevege seg i lengre perioder. Det virket som om de ble lokket spesielt av de belgiske landeveiene som er godt opplyst om natten.

Ble du selv vitne til noe uvanlig?

- Nei, dessverre ikke! Men jeg snakket med mange vitner selv og fulgte andres beretninger i radio, TV og avisene, så jeg var mildt sagt velinformert. Mediene var i storform. Etter mitt syn tok de litt for hardt i og skapte et unødig UFO-hysteri.

Om jeg busker riktig var det belgiske luft-

forsvaret fortsatt i i UFO-beredskap i påsken 1990. Hva skjedde?

- Uklare radarsignaler ble registrert og F-16 jagerfly ble sendt opp for å se hva det var. Jakten var resultatløs.

Hva tror du selv om dette?

- Personlig tror jeg ikke at vi fikk besøk av farkoster fra det ytre rom. Jeg tror vi så flygende objekter av en mye mer profan opprinnelse.

Laget av mennesker?

- Ja.

Hva tror du om CEEPAs fremtid i det nåværende "UFO-løse" miljøet?

- Jeg vil informere om astronomiske og meteorologiske fenomener, stjerneskudd, satellitter etc. Vi innbyr vitenskapsfolk som holder foredrag om ulike aspekter ved disse fenomenene. Jeg gjør alt jeg kan for å forhindre enhver form for UFO-psykose. Det er et viktig fenomen som vi bør undersøke og betrakte med klare hjerner og uten ønsketenkning. Vår organisasjon fremholder med all mulig tydelighet at vi kun går ut fra vitenskapelige data og at vi er meget forsiktige med fantasier, science fiction og ulike kulturer.

Kilde: UFO-Sverige Aktuell, nr. 4 2001

Oversettelse: Mentz Kaarbø

ERLING STRAND PÅ DISCOVERY

Enkelte av leserne som følger med på Discovery, har kanskje observert tidligere komitémedlem Erling Strand på kanalen. Undertegnede fikk i alle fall et glimt av ham en torsdags kveld midt i februar, hvor han i et to minutters innslag fortalte om sin utforskning av Hessdalen gjennom prosjektet han har ledet i snart 20 år.

Discovery har faste pauseinnslag i sine programmer, tre til fire ganger i timen. Her presenteres ofte "ildsjeler", folk utenom det vanlige, som har en sak de brenner for. Innslagene var i ca. to minutter og gir et lite innblikk i vedkommende person og hans/hennes prosjekt i livet.

Innslaget om Erling var en kort, men god presentasjon av hans lange engasjement i forbindelse med Hessdalen.

Seerne fikk se vakre bilder fra dalen, i tillegg til enkelte stillfotos av selve fenomenet. Vi som har fulgt med en stund kunne nikke gjenkjennende til de fakta som ble lagt fram. For øvrig var det Erling selv som kommenterte på norsk ("voice over"), med engelske undertekster.

Det er å håpe at dette innslaget sporer til økt interesse blant Discovery-kanalens seere, noe som på sikt kanskje kan gi økte ressurser til Prosjekt Hessdalen. Hvem vet?

-Mentz Kaarbø

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Som ved tidligere anledninger har vi tatt oss den frihet å ta med presseklipp som kan synes noe utdaterte. Da enkelte nyheter har omgått denne redaksjon i første omgang, synes vi at det er på sin plass å presentere dem for leserne, selv om det kanskje er i se neste laget.

Mai 2001

Dagbladet, 10.05.

Avisen presenter fjorårets kanskje største UFO-begivenhet, nemlig den såkalte Greer-høringen som fant sted den 10.mai. Saken ble omtalt i forrige nummer av dette tidsskrift (nr. 2-3 2001) og vi bringer også en relatert artikkel annet sted i dette nummer. Grunnet sakens spesielle karakter, gjen- gis avisartikkelen i sin helhet under.

- VI ER IKKE ALENE

Tjue tidligere ansatte innenfor blant annet militæret og sikkerhetstjenesten i USA erklærer at de har sett romvesener eller fremmede romfartøy.

Det var på en pressekonferanse onsdag at de tidligere statsansatte stod fram og hevdet at de hadde vært vitne til besøk av utenomjordiske vesener. De ønsker at styresmaktene skal holde en kongresshøring.

- Disse vitnesbyrdene bekrefter en gang for alle at vi ikke er alene, sa direktør Steven Greer i det amerikanske UFO-organisasjonen «Disclosure project» («avsløringsprosjektet»), til ABCNews.

Organisasjonen er skråsikker på at amerikanske myndigheter i minst femti år har holdt verdens befolkning for narr. De hevder at organisasjonen kan stille opp med 400 mennesker som ettersigende skal ha vært førstehåndsvitner til at Jorden har hatt interplanetarisk besøk. De skal alle sammen være villige til å delta i en eventuell kongresshøring.

De forskjellige historiene avsløringsprosjektet vil at kongressen skal få høre, er blant annet disse:

George Bush holdt tett

Den velkjente Washington-advokaten Daniel Sheehan hevder at han fant bilder av romskip og annet bevismateriale i statsarkivet i USA. Han hevder også at den daværende lederen for CIA, den tidligere presidenten George Bush, nektet å offentliggjøre disse opplysningene.

Apollo-astronauter så romskip

En tidligere kontraktsarbeider for NASA, Donna Hare, hevder at Apollo-astronautene så et fremmed romskip da de landet på månen, men at de ble bedt om å holde kjeft.

Skjøt romvesen

Tidligere major i Air Force, George Filer III, fortalte at mens han jobbet ved McGuire Air Force Base i New Jersey landet det et fremmed romskip på flystripa. Et romvesen gikk ut av skipet og ble skutt og drept av militærpolitiet. Filer ville fortelle dette videre til generalstaben, men ble nektet dette.

Blånekter

På tross av disse vitnesbyrdene, blånekter amerikanske myndigheter for at de har bevis på at Jorden har hatt utenomjordisk besøk. Likevel har myndighetene etterforsket såkalte UFO-saker i flere tiår. Fra 1947 til 1969 ble hele 12.618 UFO-saker etterforsket, og det ble bare funnet forklaringer på 701 av observasjonene. 1997 erklærte US Air Force at de etter 50 år endelig hadde avsluttet etterforskningen av den såkalte Roswell-saken, uten at de fant bevis for at funnene kunne knyttes til romvesener.

Direktøren av «Disclosure project» mener at verden har godt av å få vite at vi har intelligente romnaboer.

- Slik informasjon vil ha stor innflytelse på hvordan vi takler verdens miljøproble-

mer og hvordan vi kan oppnå verdensfred, proklamerer han.

Så gjenstår bare å se om kongressen tror på disse historiene, og arrangerer den ønskede høringen.

Kommentar: I forrige nummer ble saken også omtalt i denne spalte (jfr. klipp fra *Alternativt Nettverk*, juli (?) 2001). Jeg fremholdt da at denne konferansen var en av de viktigste på mange år i UFO-historien og at den nærmeste tiden ville vise om Steven Greer og hans team fikk gjennomslag for kravet om blant annet en kongresshøring. Samtidig påpekte jeg at fraværet av offentlig reaksjoner (innbefattet omtale i større aviser og tidsskrifter) var mer enn påtakelig, tatt i betraktning hendelsens viktighet – for oss UFO-interesserte. Det viser seg nå at kravet om kongresshøring er avslått. Dette skjedde så tidlig som i slutten av mai i fjor (se annet sted i dette nummer). Snart ett år etter den store konferansen til "Disclosure Project" ser det ut til at det hele renner ut i sanden...

September

Nettavisen, 06.09.

Vi bringer her en mildest talt uvanlig historie. I rekken av merkelige unnskyldninger i forbindelse med trafikkuhell, må vel dette ta kaka:

SYN FOR SAGN:

- JEG SÅ EN UFO - DERFOR KRA-SJET JEG

Skyldtes ulykken promille, eller ble 19-åringen forstyrret av en UFO? Etterforskningen viste at mannen faktisk hadde sett flygende objekter.

Snakk om å være ute å kjøre: Politiet var overbevist om at 19-åringen kjørte med promille i blodet. Selv var han overbevist om at han så en UFO før det smalt.

Og det var ikke bare en ny finte i serien dårlige unnskyldninger etter trafikkuhell.

Ølbrikker

Etter at 19-åringen avga en negativ blodprøve, begynte politiet å sjekke saken nærmere. Det viste seg at unggutten fra Warstein i Tyskland var blitt distraheret av ølbrikker som noen unger hadde kastet ned på motorveien, forteller nyhetsbyrået PA.

Fikk gå hjem

Tenåringen forårsaket skader for rundt 35.000 kroner da han krasjet med en annen bil. Da han innrømmet at det kanskje ikke var en UFO likevel, fikk han lov til å gå hjem.

NRK Radio, 26.09. (NRK Nordland)

Også denne saken ble behørig omtalt i forrige nummer, hvor en løsning ble antydnet. Følgende oppslag i NRK kaster ytterligere lys over hendelsen:

UFO-mysteriet er løst

De mange meldingene politiet har mottatt de siste dagene om UFO-er over hele Nordland [rundt 23.-24. september, red. anm.], kan ha funnet sin naturlige forklaring.

En kvinne i Mo i Rana, som også trodde hun hadde observert en UFO, forteller at hun like etter kjørte forbi en bil utstyrt med en laserprojektor. Med en slik innretning kan man lage lysende objekter på himmelen. Nå viser det seg at dette er hele forklaringen på de mange UFO-meldingene i Vefsn og andre steder i fylket. Både politi og Redningssentralen har vært koblet inn for å finne løsningen.

Kommentar: Det må være grunn til å konkludere med at saken nå er avsluttet.

November

UFO-KRÆSJ I BRASIL?

Oppslag i diverse aviser 28.11.

Denne hendelsen fikk vi også med i forrige nummer, hvor det på bakgrunn av informasjon fra lokale (troverdige) etterforskere ganske sikkert kunne sies at dette nok var den berømmelige fjæren som var blitt til 15 høns (minst). Bare for moro skyld kan vi her nevne at historien ble gjengitt i flere aviser: Aftenposten, Dagbladet, Verdens Gang, Nettavisen – (nesten) uten motforestillinger.

Desember

Aftenposten, 01.12.

Avisen bringer en litt kurios ”hjemme-hos” reportasje fra Oslos bedre vestkant. En UFO-interessert hybelboer med spesielle

preferanser med hensyn til innredning og alkoholserving.

SKÅL FOR FRIDAS UFO-BAR

Baren følger med leiligheten, det er helt klart. Den må bare være her! Det er en UFB. En Uidentifiserbar Flyvende Bar. Med en Utradisjonell Frida som Bartender. Og definitivt den mest ”speica” jobben snekkeren noen gang har gjort.

På 25 kvadratmeter i en helt vanlig leilighet, i en helt vanlig bygård i Collettsgt. 75 finnes det noe høyst uvanlig. Ved første øyekast er det riktignok ikke noe unormalt ved den fredelige bygården noen steinkast fra St. Hanshaugen i Oslo. Men en mørk novemberkveld kan man skimte mystiske lys fra vinduet i tredje etasje. Klare gule lysstråler fyller rommet. En discokule spinner sakte i taket, skygger beveger seg og man kan skimte grønne skapninger. Uidentifiserbare grønne skapninger. Det er forunderlig, litt magisk nesten, og er man bare nysgjerrig nok, sniker man seg opp trappe- ne. «Frida Berget» står det på dørskiltet. Innenfor døren er alt tilsynelatende normalt. Men inne i stuen derimot - en kræslandet UFO i hjørnet!

Vrien jobb

Det udefinerbare flyvende, som nå har landet, er laget av tilsammen et tonn gips, den har over 20 innebygde spot'er og massevis med sølvmaling.

- Det er en UFO-bar og den er fantastisk, sier Frida Berget (21) om sin installasjon som hun har kalt «Freedom». Og det er sant at den er fantastisk. UFO-baren er rund, frimodig og sølvglinsende. Og var et angstfylt prosjekt for snekkeren.

- Først bøyde han til treplanker. Deretter er det lagt på netting, så lag på lag med gips. Det var slett ingen enkel jobb.

- Men hvorfor en UFObar?

- Hvorfor ikke? spør Frida som synes at altfor mange lever et A4-liv og er litt for lite åpne. Selv har hun vært opptatt av romvesener siden hun var femten og har ønsket seg en UFObar de to siste årene. Baren er finansiert ved hjelp av far.

- Og han syntes idéen var god?

- Han syntes det var helt greit, bedyrer Frida Berget.

Dyrt må det ha vært, men akkurat hvor mye det har kostet er mindre viktig enn gleden over edle dråper i et flyvende tefat. [...]

Kommentar: Her forlater vi UFO-redet og oppfordrer de av våre lesere som har tid, ork, lyst og råd til å gjøre det samme...

Fridas UFO-bar «Freedom» er fire meter i omkrets og 2,40 meter høy. Den ruver godt i stua på 25 kvadratmeter og tok flere måneder å lage. Et tonn gips og flere liter sølvspray gikk med i prosessen.

Romslige drinker. Innenfor vårt solsystem eller hos andre, baren innbyr til real avslapning etter en tur i rommet.

NRK TV, 17.12.

I repretimen sender NRK om igjen gammelt søppel fra 90-åra (*trash-TV*). Dette programmet har vært omtalt før – fra Anne-Kat Herlands programserie ”Bla, bla” fra 1999 (sånn ca.). Foranledningen for oppslaget var hennes innslag om UFO-gruppen på Sørums utenfor Oslo og deres relativt heftige forhold til UFO-fenomenet. I Herlands munnrapt ironiserende regi fremstår de stakkars personene enda mer latterlige og sære enn de ellers ville gjort. Det kan nevnes at *Vi Menn* hadde en reportasje om den samme gruppen (i oktober 1999, se Presseklipp i nr. 1-2 1999), hvor ironifaktoren var atskillig mindre. For nye lesere gis et kort resymé under:

Absolute Anne-Kat. Hærland

Få kan skilte med en fortid som romskips-

passasjer. Anne-Kat. Hærland møtte en mann som hardnakket påstod dette, i et av hennes tidligere programmer i serien «Bla, bla, bla».

UFO-møter

På Sørumsøya utenfor Oslo møtes flere engasjerte mennesker jevnlig for å diskutere UFO-fenomenet. Anne-Kat. var også nysgjerrig, og i programserien «Bla, bla, bla» ble hun med på et av disse møtene. Et klipp herfra finner du øverst i artikkelen. Eller - du kan se dette og andre høydepunkter fra to sesonger med serien på NRK 19. desember.

- Typisk at det er ingen som kan se det når det skjer, sier Anne-Kat. med innlevelse. De er sleipe sånn, de folka.

Hentet i romskip

Intervjuobjektet har akkurat fortalt at han ble hentet opp i et romskip etter at kona og ungene hadde lagt seg. Han skal her ha fått viten om hva som skjer med Jorden, og Anne-Kat. konstaterer at ettersom det går bra er kildesortering overflødig.

Dermed vet vi det.

Januar 2002

NRK Radio, 02.01. (NRK Nordland)

Flere aviser (samt NRK) kom med følgende nyhet rett over nyttår:

Startet UFO-byrå

Storbritannia startet i 1951 et eget byrå som skulle etterforske rapporter om UFOer

Byrået ble opprettet etter at det var meldt om UFO (uidentifisert flygende objekt) i Sverige og USA. Dette viser historiske dokumenter som ble gjort offentlige i dag.

Forskerne som ble satt til å etterforske UFO-rapportene konkluderte raskt med at historiene ikke inneholdt troverdig materiale. De anbefalte at myndighetene ikke skulle kaste bort penger på å etterforske slike løse rykter og historier.

I et tilfelle skulle en RAF-flyger ha sett et flygende objekt på 15 meter i diameter over landsbyen Farnborough sør for London.

Forskerne kommenterte opplysningene på denne kyniske måten:

- Vi finner det nesten umulig å tro at et meget uvanlig luftfartøy, med eksepsjonell hastighet, skulle kunne ha fløyet i lav høyde en sommermorgen over et befolket område, uten å tiltrekke seg oppmerksomheten fra mer enn én person. (AFP)

Nettavisen, 07.01.

En litt sensasjonell melding fra høyere klerikale kretser kom like etter oppslaget ovenfor, da Nettavisen m.fl. kunne presentere det følgende:

– STADIG FLERE BEVISER:

VATIKANET TROR PÅ UTENOM-JORDISK LIV

Det er "sannsynlig" at det hersker liv i verdensrommet, tror Pavens sjefastro-nom.

– Universet er så stort at det vil være dumt å tro at vi er noe unntak, sier den 68 år gamle amerikanske professoren og jesuittpresten George Coyne i et intervju med avisen Corriere della Sera, ifølge NTB.

Jesus

Professor Coyne sier det fins stadig flere vitenskapelige beviser for at det er liv i verdensrommet, og han legger ikke skjul på at oppdagelsen av slikt liv vil reise interessante spørsmål for troende.

– Dersom vi forestiller oss at utenom-jordisk liv eksisterer, vil det bevise at Gud har repetert det som eksisterer på Jorden andre steder, sier Vatikanets sjefastronom.

– Men om jeg møtte en intelligent skapning fra en annen verden, som fortalte meg at også hans folk ble frelst av Gud som sendte sin eneste sønn, ville jeg måtte spørre meg selv om hvordan det kunne være mulig at hans «eneste» sønn var til stede på flere plasser samtidig, medgir professor Coyne.

Galilei

Vatikanet har tidligere vært svært forsiktige med å antyde muligheten for liv i verdensrommet. Det tok den katolske kirke hele 350 år å godta den italienske vitenskapsmannen Galileo Galileis oppdagelse av at det er Jorden som går i bane rundt solen og ikke omvendt.

Dagbladet, 07.01.

Bringer samme oppslag som over.

Nettavisen, 08.01.

I kategorien "Hvor dum går det an å bli?" er følgende nyhet hentet fra det store utland – nærmere bestemt USA. *Everything is BIG in the United States – morons included.* Vi tenker selvfølgelig først og fremst på personen bak 7,5 millioner dollars-tilbudet. De andre i budkøen er ikke så verst de heller...

STEINGAL?

SELGER UFO-GJENSTAND FOR 89 MILL.

Et objekt som ifølge eieren kan forklare fenomenet antigravitasjon, er til salgs for 89,5 millioner kroner.

James Hughes fra Port St. John hevder overfor tv-kanalen Local 6 News at gjenstanden stammer fra en UFO.

I en annonse i *The Florida Today* påstår Hughes like godt at objektet kan romme hemmeligheten til antigravitasjon, hvordan den universelle tiltrekningskraften mellom alle masser i verdensrommet kan oppheves.

Dumpet fra UFO

Hughes sier at en venn befant seg på en søppelfylling i New Jersey for 45 år siden da en sigarformet UFO dumpet den fjellaktige gjenstanden. Ifølge Hughes overlot vennen gjenstanden til ham fordi han var fysiker.

Etter at annonsen stod på trykk, har ikke telefonen til Hughes stått stille. Han skal også ha fått et tilbud på 7,5 millioner dollar - 67,5 millioner norske kroner.

Positiv test

Hughes sier at han har testet objektet ved et universitetslaboratorium og fått bekreftet at det inneholder uvanlige metalllegeringer.

Hvis saken ender med at Florida-mannen selger UFO-tingesten sin, planlegger han å bruke pengene på flyplass-sikkerhet.

Kommentar: La oss legge inn et bud. Noen som har noen penger til overs?

Nettavisen, 08.01.

Stadig flere sprø meldinger fra utlandet. Denne gangen er det snakk om forsikring mot "alle eventualiteter, inklusive det mest usannsynlige – en *abduction*". Denne forsikringen er ikke helt ny og original, jeg synes å huske at det var en annen kar borte i England som gjorde det samme for noen år siden.

CAPTAIN BEANY:

FORSIKRET SEG MOT ROM-KIDNAPPING

En kandidat til å bli årets mest eksentriske brite i 2001, har forsikret seg selv mot kidnapping fra verdensrommet.

Barry Bean har forsikret seg hos selskapet Goodfellows Group for én million pund,

eller om lag 12,9 millioner kroner. Bean endret også navnet sitt til Captain Beany, fordi han er så glad i bakte bønner. I tillegg til å være forsikret mot kidnapping fra verdensrommet, er han også forsikret mot å bli gravid og fortæring [sic!].

Polisen kostet ham 260 pund, eller 3.350 kroner.

Barry Bean er også leder av partiet New Millennium Bean og hevder han er fra planten Beanus.

Aftenposten, 22.01.

Endelig en noenlunde seriøs UFO-nyhet oppe i alt det andre mølet. Vi antar at nedenforstående melding medfører riktighet og at det kanskje – på litt sikt – vil komme ”hard facts” ut av virksomheten til det nystartete UFO-etterforskningskontoret.

PERUS REGJERING ÅPNER UFO-KONTOR

Perus flyvåpen har satt opp et landsomfattende system for å spore UFOer fordi deres blinkende lys hindrer piloter og radaroperatører i å gjøre jobben sin.

Etterforskningskontoret for avvikende flyaktivitet ble satt opp for en måned siden for å registrere på landsbasis UFOer sett av både militære og sivile piloter de siste årene, og for å etterforske disse observasjonene.

Ufologer sier at Peru er et «hett sted» for UFO-aktivitet tiltrukket av Perus Nazca Lines, enorme mønstre på bakken som bare kan ses fra luften.

I 1980 ble en pilot beordret om å skyte ned en antatt UFO, og fant seg selv ansikt til ansikt med en lampekuppel med tårn men uten motorer, eksosrør, vinduer eller vinger. Ifølge piloten skjøt han, men ingenting skjedde.

Samme nyhet har også *Bergens Tidende*.

Vervekupon til bladet UFO

**Flotte premier å hente for den som
verver en eller flere abonnenter!**

Du kan velge mellom T-skjorte - Bok - Abonnement.

- Verver du en ny abonnent, får du UFO-T-skjorten som premie.
- Verver du tre nye abonnenter, får du boken Roswell - Mysteriet som premie.
- Verver du 5 nye abonnenter, får du ett års gratis abonnement på bladet UFO.

Verver du flere enn en ny abonnent? Bruk eget ark.

Ja, jeg verver:

- ☐ 1 ny abonnent
- ☐ 3 nye abonnenter
- ☐ 5 nye abonnenter. Sett kryss ved tallet som passer.

BRUK BLOKKBOKSTAVER!

Ververens

Navn:

Adresse:

Postnr. Poststed

Ny abonnent:

Navn:

Adresse:

Postnr. Poststed

Signatur:

Verver mottar premien, så snart den/de nye abonnenter har innbetalt kr. 200,- som årsabonnement (4 nummer) til bankgironummer: 2470 17 28862. Vår adresse er:

UFO-NORGE

Postboks 124

3163 Borgheim.

E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no

Ønsker du ikke å klippe i bladet, send oss kopi eller skriv på eget ark.

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Leserbreve som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke

være lenger enn ca. 1000 ord, tilsvarende omtrent to A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket; vi redigerer hvis det er nødvendig. Helst vil vi ha stoffet på diskett eller pr. e-post. De fleste formater opp til Word 7.0 kan benyttes. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse; merk: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis fer-

dig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Vi tar også gjerne imot utklipp fra aviser og tidsskrifter angående UFO-fenomener. Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker i første omgang personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Vil du bli millionær?

Tips som fører til en reportasje honoreres med fem flaxlodd!

Stoffinnlevering papirmanuskripter:
Per Ottesen
Byreveien 95
2640 Vinstra

Stoffinnlevering via e-post:
ufoper@ufo.no
redaktor@ufo.no
Tlf. redaksjon: 32 12 94 74 – spør etter Morten

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO Norge bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktdresse. Herfra kan du rekvirere fol-

dere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO Norge
Nordlysveien 4C
3113 Tønsberg
e-post: frank.lie@ufo.no

UFO Norges Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden.

Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO Norges Støttefond.

Merk talongen **Støttefondet**
Konto:
2470 17 28854

UFO Norge
Nordlysveien 4C
3113 Tønsberg

Støtt prosjekt Hessdalen

og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles villig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er rektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt

drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen
v/Erling P. Strand
Bukholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545
På forhånd takk!

Stor UFO-aktivitet på kino for tiden: Det er hele fire filmer som enten har hatt eller vil få premiere i Norge og som direkte eller indirekte omhandler UFO-fenomenet.

The Mothman Prophecies

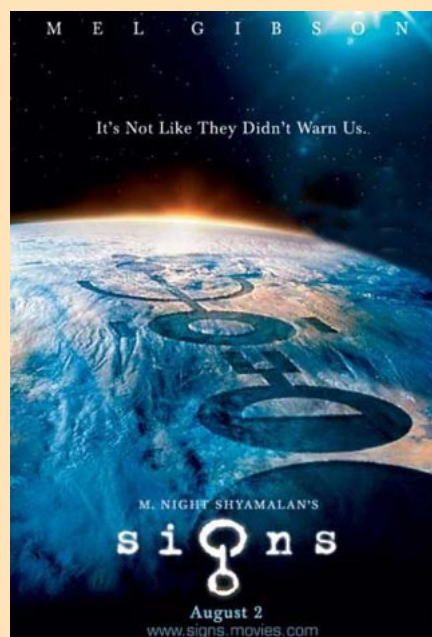
Filmen tar for seg noen merkelige hendelser som skjedde i West Virginia i 1966-67, som innbefattet UFO-observasjoner og tilsynekomsten av et skremmende fenomen, "The Mothman". Filmen er basert på den kjente UFO-etterforskeren John A. Keels bok av samme navn.

Hovedrollen spilles av ikke ukjente Richard Gere, og regissør er Mark Pellington ("Arlington Road").

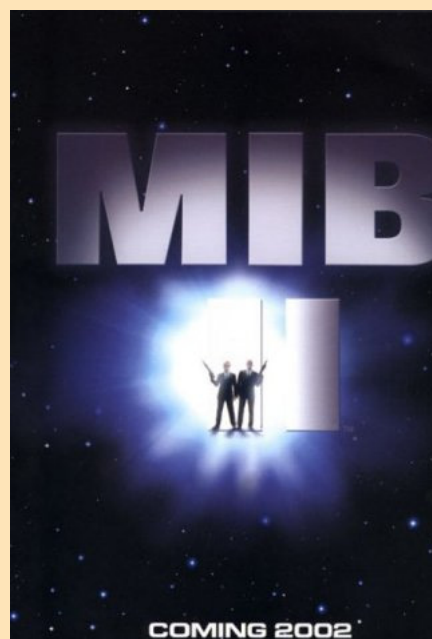
K-PAX

K-PAX forteller historien om Prot (Kevin Spacey), en mystisk pasient på en psykiatrisk institusjon, som hevder at han kommer fra den fjerne planeten K-PAX 7000 lysår fra Jorden. Hans psykiater, Dr. Mark Fuller (Jeff Bridges), er forbløffet over denne overbevisende mannen og vet ikke riktig hva han skal tro.

Signs

Filmen omhandler kornsirkelfenomenet og er regissert av den etterhvert kjente M. Night Shyamalan ("Den sjettesansen", "Unbreakable"). Hovedrollen innehas av Mel Gibson som spiller en bonde utsatt for overnaturlige fenomener.

MIB II

Kay og Jay er tilbake, og denne gangen må de hamle opp med en ondsinnet fristerinne som blir deres tøffeste oppgave til nå under mottoet om å beskytte jorden mot Universets avskum.